



# ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

## ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Εν Αθήναις τῆ 28 Φεβρουαρίου 1920

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Ἀριθμὸς φύλλου 49

### Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Α

#### Νόμοι.

Νόμος 2052. Ἀγροτικὸς. ....	1
Νόμος 2055 περὶ τροποποιήσεως διατάξεων πινων τοῦ ΔΝΖ' νόμου «περὶ συστάσεως δήμων καὶ κοινοτήτων». ....	2
<b>Βασιλικά διατάγματα</b>	
Περὶ αὐξήσεως προσωρινῶς τῶν τιμηολογίων τῆς Πταιρείας τῶν Σιδηροδρόμων Θεσσαλίας 3ο ο)ο ὑπεράνω τῶν συμβατικῶν ὁρίων. ....	3
Περὶ αὐξήσεως τοῦ ἐπὶ τῶν ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς εἰσαγομένων οἰνοπνευμάτων ἐν γένει ἐπιβαλλομένου προσθέτου φόρου καταναλώσεως. ....	4
Περὶ κατασκευῆς οἰνοπνεύματος ἐξ ὕλων ἄλλων παρὰ τὰς κυρίως ἐπιτρεπομένας. ....	5

### Ν Ο Μ Ο Ι

(1)

Ἀγροτικὸς νόμος.

Νόμος 2052

**ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ**

**ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ**

Ψηφισάμενος ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάξαμεν·

**ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄.**

**Ἀπαλλοτριωτέα κτήματα. — Κλήροι.**

**Σκοπὸς παραχωρήσεων.**

Ἄρθρον 1.

1. Ἐπιτρέπεται ἡ παραχώρησις ἀνιήτων ἀνηρόντων εἰς τὸ Κράτος, ὡς καὶ ἡ ἀναγκαστικὴ ἀπαλλοτριώσις κτημάτων ἀνηρόντων εἰς ἕτερα φυσικὰ ἢ νομικὰ πρόσωπα χάριν τῆς γεωργικῆς ἐγκαταστάσεως ἀκτημόνων καλλιεργητῶν ἢ ὁμογενῶν προσφύγων καὶ τῆς συναφοῦς πρὸς ταύτην ἐγκαταστάσεως ἐτέρων ἐν τῷ παρόντι νόμῳ κατανομαζομένων προσώπων.

2. Ἀκτημόνες καλλιεργηταὶ λογίζονται καὶ οἱ ἔχοντες ἀνεκτικῆ γεωργικὴν ἰδιοκτησίαν.

**Ἀπαλλοτριωτέα δλοκληρωτικῶς.**

Ἄρθρον 2.

Ἵπόκεινται εἰς ἀπαλλοτριώσιν καὶ παραχώρησιν καθ' ὅλην αὐτῶν τὴν ἔκτασιν κτήματα ἀνήγοντα·

α) Εἰς τὸ κράτος, δήμους, κοινότητας καὶ ἐν γένει νομικὰ πρόσωπα δημοσίου δικαίου.

β) Εἰς Μονὰς ἢ ἄλλα εὐαγῆ ἢ κοινωφελῆ ἰδρύματα ὡς καὶ βακουφικά ἐν γένει.

γ) Τὰ ἀνήγοντα εἰς γαιοκτημόνας μὴ ἐπιμελουμένους αὐτοπροσώπως τῆς καλλιεργείας τοῦ κτήματος ἕνεκα τῆς συνήθους αὐτῶν διαμονῆς ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ.

**Ἀπαλλοτριωτέα μερικῶς.**

Ἄρθρον 3.

1. Ἐπὶ τῶν λοιπῶν κτημάτων ἐξαιρεῖται τῆς ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως τὸ τρίτον τῆς ἐπιφανείας τοῦ ὅλου κτήματος. Ἐπιτρέπεται οὐχ ἥττον ἢ ὀλίγη ἀπαλλοτριώσις ἐν μὲν ταῖς

Νέαις Χώραις πρὸς ἀποκατάστασιν πάντων τῶν ἐν ἄρθρῳ 5 ἀκατουμένων εἰς κλήρον προσώπων, ἐν δὲ τῇ παλαιᾷ Ἑλλάδι ἐν λόγῳ τῆς πικνότητος τῶν πληθυσμῶν καθίσταται ἀδύνατος ἡ ἐν αὐτῷ ἢ εἰς ὅμοια κτήματα πλήρως ἐγκατάστασις τῶν ἐν ἄρθρῳ 5 ἐδ. 1 κατηγορίας Α-Ε ἀναφερομένων προσώπων. Καὶ ἐν τῇ περιπτώσει οὐχ ἥττον ταύτη δὲν ὑπόκειται εἰς ἀπαλλοτριώσιν ἕκτασις γιλιῶν στρεμμάτων καὶ ἐν τῷ Νομῷ Τρικιᾶλων ἕκτασις ἐξισουμένη πρὸς τὸ ἑκατὸν τῆς ἐπιφανείας τοῦ κτήματος, μὴ δυναμένη δὲ νὰ υπερβῇ τὰ χίλια στρέμματα. Τὸ ὀπωσθήποτε ἐναπομένον εἰς τὸν ἰδιοκτήτην μέρος τοῦ κτήματος εἶνε ἐφεξῆς ἀπῆλλαγμένον πάσης ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως ἐφ' ὅσον δὲ εἶνε δυνατόν, δεόν νὰ ἀποτελῇ συνεχῆ ἕκτασιν κειμένην πλησίον τῆς κατοικίας τοῦ ἰδιοκτήτου ἢ ἄλλων γεωργικῶν αὐτοῦ κτιρίων.

2. Κατ' ἀμφοτέρας τὰς περιπτώσεις τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου, τὸ μὴ ὑποκείμενον εἰς ἀπαλλοτριώσιν τμήμα ὑπολογίζεται ἐπὶ τῆς συνολικῆς τοῦ ἀπαλλοτριουμένου κτήματος ἕκτασεως ἀνεξαρτήτως τῆς ὑφισταμένης τυχόν ἐπ' αὐτοῦ οἰουδῆποτε εἴδους διαρρητῆς ἢ ἐξ ἀδιαρρέτου συγκυριότητος. Ἐν πάσῃ περιπτώσει λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ἡ πρὸ τῆς 1ης Ἰουλίου 1917 πραγματικὴ κατάστασις, ἀδιαφόρως τῶν μετέπειτα γενομένων τυχόν κατατισίσεων, ἐκτός ἂν αὐταὶ ἐγένοντο διὰ πωλήσεων εἰς καλλιεργητάς, ἐπὶ τῷ σκοπῷ τῆς ἀποκαταστάσεως αὐτῶν εἰς μικροἰδιοκτητάς. Αἱ ἐν τῷ κτήματι ἄγονοι ἕκτασις οἰασθήποτε φύσεως δεόν νὰ κατανέμωται μεταξὺ ἰδιοκτητοῦ καὶ συνεταιρισμοῦ ἀναλόγως τῆς παρεχόμενης ἐκαστῷ μερίδος ἐκ τοῦ κτήματος.

2. Κατ' ἀμφοτέρας τὰς περιπτώσεις τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου αἱ ἀνωτέρω ἐξαιρέσεις ἐφαρμόζονται ἐπὶ ἐνὸς μόνον κτήματος ὀριζομένου ὑπὸ τοῦ ἰδιοκτήτου, τῶν λοιπῶν ὑποκείμενων εἰς ὀλικὴν ἀπαλλοτριώσιν. Ἐπὶ πλειόνων συνιδιοκτητῶν ἀποφαίνεται ἡ κατὰ μερίδας πλειοψηφία αὐτῶν, ἢ, ἐν ἰσοψηφίᾳ, τὸ Συμβούλιον Ἑποικισμοῦ. Τὸ ὑπὸ τοῦ ἰδιοκτήτου ὀρισθὲν κτήμα δεόν νὰ παρουσιάζῃ ὅσον ἐνεστί ἐλάσσονας δυσχερείας εἰς τὴν ἐγκατάστασιν ἐγγωρῶν καλλιεργητῶν, τοῦ δικαίωματος τῆς ἐκλογῆς, ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει, μεταβιβαζομένου εἰς τὸ Συμβούλιον Ἑποικισμοῦ. Ἐν πάσῃ περιπτώσει δικαιοῦται νὰ διατηρήσῃ τὴν ἕκτασιν, ἣτις ἤθελε παραμείνει εἰς αὐτὸν διὰ τῆς παρ' αὐτοῦ γενομένης ἐπιλογῆς.

4. Κτήματα, ἔχοντα ἕκτασιν μικροτέραν τῶν γιλιῶν στρεμμάτων καὶ χρησιμοποιούμενα κατὰ τὸ πλεῖστον διὰ τὴν καλλιεργεσίαν δημοτικῶν καρπῶν, δύνανται νὰ ἀπαλλοτριωθῶσι μόνον καθ' ὅσον ἀποτελοῦσι τμήματα γῆς παρεμβαλλόμενα ἐντὸς τῆς περιοχῆς ἀπαλλοτριουμένου κτήματος. Εἰς ἰδιοκτητάς καλλιεργούντας αὐτοπροσώπως ἢ δι' αὐτοκαλλιεργείας τὰ κατὰ τὸ παρὸν ἐδάφιον ἀπαλλοτριούμενα τμήματα παραχωρεῖται, ἐφ' ὅσον δὲν εἶνε δυνατὴ ἡ διατήρησις τῶν παρ' αὐτῶν παρεχόμενων τμημάτων, ἐπ' ἀνταλλαγῇ, ἕκτασις ἰσῆς ἀξίας καὶ εἰ δυνατόν τῆς αὐτῆς κατηγορίας γαιῶν ἐν τῷ ἀπαλλοτριουμένῳ κτήματι. Ἐν πάσῃ οὐχ ἥττον περιπτώσει εἰς τοὺς ἰδιοκτήτας αὐτοκαλλιεργουμένων τμημάτων δὲν παραχωρεῖται ἕκτασις ἐπέκεινα τῆς ἀπαιτουμένης πρὸς συμπλήρωσιν ἐν γένει ἀγροτικῆς τοῦ ἰδιοκτήτου κτήσεως μέχρι γιλιῶν στρεμμάτων.

5. Γαῖαι ἀνέλασθαι χρησιμοποιούμεναι ὡς λειβάδια καὶ μὴ

δυνάμενοι να κατασταθώσι κατάλληλοι προς καλλιέργειαν άπαλλοτριούνται μόνον εάν και έφ' όσον είνε αναγκαία δια την κτηνοτροφίαν παρακειμένων συνοικισμών περιλαμβανομένων εν τώ άπαλλοτριωμένω δυνάμει του παρόντος νόμου κτημάτων.

Άρθρον 4.

1. Δεν παραχωρείται εις τον συνεταιρισμόν ή οικόδομή ήτις χρησιμεύει άποκλειστικώς ως κατοικία του ιδιοκτήτου μετά των παραρτημάτων αυτής, άποθήκης και κήπου. Η έκτασις του κήπου δεν δύναται να είη άνωτέρα των 30 στρεμμάτων, εάν αύτας έφυσέθη μετά την 31 Δεκεμβρίου 1919.

2. Διατηρούνται εν ισχύί τα μέχρι της 31 Δεκεμβρίου 1919 κειτημένα τυχόν δικαιώματα των χωρικών προς ζύλευσιν χάριν των άτομικών και γεωργικών των αναγκών επί του άπομείναντος εις τον ιδιοκτήτην δάσους.

3. Εάν ή επί της άπαλλοτριώσεως έπιτροπή διατάξη δια της άποφάσεώς της την άπαλλοτριωσίαν έκτάσεως υπερανοούσης τώ ήμισυ του όλου κτήματος, ό ιδιοκτήτης δικαιούται δι' άνεκκλήτου δηλώσεως, έπιδημιμένης εις τόν πρόεδρον της έπιτροπής, να ζητήση την άπαλλοτριωσίαν και της ύπολειπομένης εις αυτόν έκτάσεως. Εν τούτῳ δέ περιπτώσει ό πρόεδρος άσφαίνεται περί της άποζημιώσεως του όλου κτήματος.

Δικαιούμενοι κλήρου.

Άρθρον 5.

1. Δύνανται να άποκατασταθώσι εις έκαστον κτήμα τα εξής κατά σειράν προτιμήσεως πρόσωπα:

Α') Οι έν τῷ κτήματι κατοικούντες και καλλιεργούντες κατ'ά τάς εξής διακρίσεις:

- α') Ήγγικτοι άρρενες καλλιεργηταί.
- β') Χήραι καλλιεργητών, αίτινες λαμβάνουσι πλήρη μὲν κλήρον εάν έχουσι τέκνα, ήμισυ δὲ εάν στερούνται τούτων.
- γ') Άγαμοι άρρενες καλλιεργηταί έχοντες συμπληρωμένον τὸ δέκατον ὄγδοον έτος της ηλικίας κατὰ τον χρόνον της ὄριστικής του συνεταιρισμού καταστάσεως, μεθ' ήν λογίζονται ως ενήλικοι δια πάσας τάς οικονομικάς αυτών σχέσεις.

δ') Ανήλικα ὄρανα, εάν μετὰξυ αυτών υπάρχει άρρεν τέκνον ηλικίας άνω των 15 έτων δικαιούμενα εις την λήψιν ενός μόνου κλήρου.

Β') Οι κατοικούντες εν τινι κτήματι, καλλιεργούντες όμως εις έτερον τοιοῦτον γειτονικόν, εγκαθιστάμενοι εις τὸ εν εξ αυτών κατ' ίδίαν έπιλογήν. Εν περιπτώσει άνεπαρκείας γαιών εν τῷ κτήματι της έπιλογής των, εγκαθίστανται εν τῷ έτέρῳ κατὰ την αύτην σειράν, έφ' όσον είνε δυνατή ή εγκατάστασις των εν αυτῷ, συμφωνῶς πρὸς τάς διατάξεις του παρόντος νόμου.

Γ') Οι κατὰ την έννοιαν του προηγούμενου εδαφίου προϋπάρχοντες καλλιεργηταί, έφ' όσον από της άπομαρύνσεώς των εκ της καλλιεργείας του κτήματος και μέχρι της δημοσιεύσεως του νόμου 1072 δεν έχει παρέλθει δεκαετία κατὰ τάς ακολουθούσας διακρίσεις:

- α') Οι έν τῷ κτήματι κατοικούντες και ως κύριον επάγγελμα έχοντες τὸ γεωργικόν, κατὰ την σειράν Α, α', β' και γ', έφ' όσον δεν είνε δυνατή ή άποκατάστασις των εν γειτονικῷ κτήματι του Κράτους ή άλλου νομικοῦ προσώπου. (Άρθρον 2 α', β').
- β') Οι εκτός του κτήματος κατοικούντες.

Εάν οι καλλιεργηταί αυτοί είνε εγκατεστημένοι εις άλλο κτήμα, άποκαθίστανται κατὰ προτίμησιν εν τῷ κτήματι τούτῳ ή έτερον γειτονικόν του Κράτους ή άλλου νομικοῦ προσώπου.

Δ') Οι κατοικούντες και καλλιεργούντες εις ὁμορα κτήματα, εφόσον δεν είνε δυνατή ή εγκατάστασις αυτών εν αυτοίς ή εις παρακείμενα κτήματα του Κράτους ή άλλου νομικοῦ προσώπου.

Ε') Οι κατοικούντες εν τῷ κτήματι μονίμως και ασκούντες επάγγελαμα χρήσιμα δια τούς καλλιεργητάς (ιατροί, φαρμακοποιοί, γεωπόνοι, ιερείς, διδάσκαλοι, σηροτρόφοι, σιδηρουργοί, σφαιματοποιοί, ποιμένες, βυυκόλοι, άρροφύλακες κλπ.).

Εξαιρετικώς δύνανται τέκνα καλλιεργητών, άτινα δεν είνε μὲν καλλιεργηταί, εγεννήθησαν όμως εις τὸ κτήμα, έχουσι οικόδομησει εν αυτῷ οίκιον πρὸ της ισχύος του παρόντος νόμου και είνε εγκατεστημένα εν αυτῷ, να λάβουσι μέρος εις τον συν-

εταιρισμόν, επί τῷ σκοπῷ να λάβουσι, κατὰ την διανομήν του κτήματος, την οίκιαν των και έκτασιν άρκούσαν δια περιδόλιον.

2. Εκτός των άνωτέρω κατηγοριῶν έπιτρέπεται εις τὰ κτήματα της Νέας Ελλάδος να εγκαθίσταται και αριθμὸς άλλων προσώπων ὀρίζομενος δι' άποφάσεως του Υπουργού της Γεωργίας, εκδιδομένης μέχρι της έκδόσεως της άποφάσεως της έπιτροπής άπαλλοτριώσεως.

3. Εφ' όσον συντρέχουσι ειδικοί λόγοι, δύναται, μετ' άποφασιν του Υπουργικοῦ Συμβουλίου, να μεταβληθῇ ή σειρά προτιμήσεως εις ὀρισμένα κτήματα ή περιοφείας.

4. Δεν δικαιούνται εις εγκατάστασιν οι στερηθέντες των πολιτικών των δικαιωμάτων ή καταδικασθέντες επί άνυποτάξια ή ληστεία εν γενική ή μερική έπίστασει, έφ' όσον αι πράξεις δι' ας καταδικάσθησαν διεπράχθησαν μετά την 31 Δεκεμβρίου 1917.

5. Οι υπερβάντες τὸ ἑβδομηκστέν έτος της ηλικίας και μη δυνάμενοι να καλλιεργήσουσι άυτοπροσώπως ή δια των μελών της οικογενείας των, των μη άποκατασταθέντων συμφωνῶς τῷ παρόντι νόμῳ, δεν λαμβάνουσι πλήρη κλήρον αλλά τὸσην μόνον έκτασιν γῆς, ὅση άρκει πρὸς συντήρησιν των κατ' εκτίμησιν της έπιτροπής άπαλλοτριώσεως.

- 6. Μεταξυ δικαιούχων της ίδιας κατηγορίας προτιμώνται:
  - α') Οι μετασχόντες του τελευταίου πολέμου και άπολυθέντες των τάξεων του στρατού με διαγωγή άμειμπτο, και
  - β') Οι έχοντες δίπλωμα κατοπέρας γεωπονικής σχολής.

Διάκρισις κλήρων.

Άρθρον 6.

Οι κλήροι διακρίνονται εις γεωργικούς, επαγγελματικούς και συνεταιρικούς. Γεωργικούς κλήρους λαμβάνουσι οι καλλιεργηταί, επαγγελματικούς δὲ οι επαγγελματῆαι και κτηνοτρόφοι, οι μη ασκούντες ως κύριον έργον την γεωργίαν. Συνεταιρικοί κλήροι καλοῦνται αι παραχωρούμενοι εις τον συνεταιρισμόν χάριν των κοινῶν αυτου αναγκῶν έκτάσεις.

Γεωργικοί κλήροι.

Άρθρον 7.

1. Ο γεωργικός κλήρος, παρεχόμενος εις τούς ασκούντας ως κύριον έργον την καλλιέργειαν της γῆς, δέον να περιλαμβάνη, πλην του αναγκαίου χώρου δια την κατοικίαν μετά των παραρτημάτων αυτης, έκτασιν γαιών έπικρατή πρὸς συντήρησιν γεωργικής οικογενείας, άπαραίτημένης εκ των γονέων και τριῶν τούλάχιστον τέκνων, δια της άυτοπροσώπου εκμεταλλεύσεως του κλήρου υπό τὰς συνήθεις εν τῷ τόπῳ γεωργικῆς συνθήμας.

2. Άυτοπρόσωπος εκμετάλλευσις κατὰ τον παρόντα νόμον έννοείται ή ενεργουμένη παρὰ του κληροῦχου και των μελών της οικογενείας του.

Επαγγελματικοί κλήροι.

Άρθρον 8.

1. Εις τούς επιτηδευματίας, τούς μεταργουμένους, ως κύριον βιοποριστικόν έργον, επάγγελμα χρήσιμον εις τὰς ανάγκας του χωρίου, παρέχεται κλήρος ήλαττωμένος, άπαραίτητος εκ της κατοικίας ή του αναγκαίου χώρου δι' άνέγερσιν αυτης, μετά των παραρτημάτων της και του άπαραιτήτου δια την εγκατάστασιν του εργαστηρίου ή του καταστήματος γηπέδου, έφ' όσον παρίσταται τούαυτη ανάγκη, και μικρῆς περιοφής, συνεχόμενης ει δυνατόν μετά της κατοικίας του, και μη δυναμένης να υπερβῇ τὰ 10 στρέμματα, πρὸς σχηματισμόν επάκουρικής γεωργικής και ιδία κηπουρικής εκμεταλλεύσεως.

2. Επαγγελματικόν κλήρον λαμβάνουσι και οι μονίμως κατοικούντες και ασκούντες ως κύριον έργον την κτηνοτροφίαν, πλην του γηπέδου του προσωρισμένου δι' άνέγερσιν εργαστηρίου ή καταστήματος.

Κλήροι συνεταιρικοί.

Άρθρον 9.

1. Οι συνεταιρικοί κλήροι άποτελοῦνται:

- α') Εκ του αναγκαίου χώρου δια τὰς ὁδούς, πλατείαις, Εκκλησιαί, Σχολεία και Δημόσια, Δημοτικά και Κοινοτικά Καταστήματα, ως και δι' άλλα κοινῆς ὄφελείας έργα.

β') Εξ τῶ ἀναγκαστικοῦ χώρου πρὸς ἀνέγερσιν κτιρίων ἐξυ-  
πηρεσιάζοντων γεωργικούς σκοπούς ἐπ' ὠφελείᾳ τῶν Συνεταιριστῶν  
ἢ τοῦ Συνεταιρισμοῦ, ἐφ' ὅσον δὲν ὑπάρχουν τοιαῦτα, ἢ χρησι-  
μεύοντων διὰ τὴν προσωρινὴν χρῆσιν ἐπαγγελματιῶν μὴ κατοι-  
κούντων μονίμως ἐν τῷ χωρίῳ.

γ') Εξ κοινῶν ἀλωνοποιῶν.

δ') Εξ τῆς κοινῆς βουκῆς, ἥς ἢ ἐκτασίς προσδιορίζεται  
οὕτως ὥστε νὰ συντηρηθῆται ἐξ αὐτῆς ἢ συνήθους μικρὰ κτηνο-  
τροφία τῶν γεωργῶν.

ε') Εξ ἐκτάσεως βοσκῆσιμου διὰ τοὺς ἀρατῆρας. (Ζευγαρο-  
λαϊκοῦ).

ς') Εξ δύο γεωργικῶν κλήρων πρὸς συντήρησιν, διὰ τῶν εἰ-  
σθημάτων αὐτῶν, τοῦ Νεοῦ καὶ τοῦ Διδακτηρίου τοῦ χωρίου.

2. Αἱ δασικαὶ ἐκτάσεις αἱ ἀπαλλοτριούμεναι κατὰ τὰς διατά-  
ξεις τοῦ παρόντος νόμου περιέρχονται εἰς τὴν κατὰ τὸν νό-  
μον ΝΝΖ Κοινότητα τοῦ χωρίου, χρησιμοποιούμεναι εἰς τὰς  
ἀνάγκας τῶν κατοίκων τοῦ χωρίου συνῶδᾳ πρὸς τοὺς ἐν ἰσχύϊ  
Δασικούς νόμους.

3. Μὴς τὴν αὐτὴν Κοινότητα περιέρχονται τὰ ἐν τῷ παρόντι  
ἄρθρῳ ἀναφερόμενα ἀκίνητα, ἐν περιπτώσει διαλύσεως τοῦ συν-  
εταιρισμοῦ.

**ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.**

**Ἀπαλλοτριώσεις Ἀπαλλοτριώσεως  
Ἐκδοσίς Β. διατάγματος.**

**\* Ἄρθρον 10.**

1. Τὰ διανεμητέα κτήματα ὀρίζονται διὰ Β. διατάγματος, ὅπερ  
ἐκδιδόμενον τῇ προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, δημο-  
σιεύεται, διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἐν περι-  
λήψει εἰς μίαν τοὐλάχιστον τῶν ἐφημερίδων τῆς Πρωτεύου-  
σης, ἀποτελεῖ δὲ πλήρη βεβαίωσιν περὶ τῆς ἀνάγκης τῆς ἀπαλ-  
λοτριώσεως.

2. Ἀνάκλησις αὐτοῦ ἐπιτρέπεται μόνον μετ' ἀπόφασιν τοῦ Ὑ-  
πουργικοῦ Συμβουλίου, ἥς προηγείται γνωμοδότησις τοῦ Συμ-  
βουλίου Ἐποικισμοῦ.

3. Τὰ ὀρίζοντα τὰ ἀπαλλοτριωτέα κτήματα Β. διατάγματος  
δὲν νὰ ἐκδοθῶσι μέχρι τέλους τοῦ 1920 διὰ τὴν Ἑλλάδα καὶ 1925 διὰ τὰς Νέας Χώρας.

4. Ἐντὸς 20 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ διατάγματος  
εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, ὁ ἰδιοκτῆτης τοῦ δια-  
νεμητέου κτήματος διὰ δηλώσεώς του, κατατιθεμένης παρὰ τῷ  
γραμματεῖ τοῦ Πρωτοδικείου, ἐν τῇ περιφέρειᾳ τοῦ ὁποῦο κεί-  
ται τὸ κτῆμα, ὀφείλει νὰ διορίσῃ ἀντίκλητον διαμένοντα ἐν τῇ  
ἔρῃ τοῦ Πρωτοδικείου τούτου, εἰς ὃν νομίμως κοινοποιούνται  
πάσαι αἱ ἐν τῷ παρόντι νόμῳ ἀναφερόμεναι ἐπιδόσεις ἢ ἀνα-  
κοινώσεις πρὸς τὸν ἰδιοκτῆτην. Μὴ διορισθέντος ἀντικλήτου,  
αἱ κοινοποιήσεις ἐνεργοῦνται νομίμως εἰς τὸν γραμματεῖα Πρω-  
τοδικῶν. Ὅσαυτίς, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου, αἱ  
προθεσμιαὶ ἀρχοῦνται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως εἰς τὴν Ἐφημερίδα  
τῆς Κυβερνήσεως, δὲν ἢ δημοσιευομένη πράξις νὰ κοινοποιῆ-  
ται συγχρόνως εἰς τὸν ἰδιοκτῆτην ἢ τὸν ἀντίκλητον αὐτοῦ, οὐ-  
δεμία ὅμως ἀκυρότης δύναται νὰ προκύβῃ ἐκ τῆς τυχόν παρα-  
λείψεως ἢ παρατυπίας τῆς κοινοποιήσεως ταύτης.

**Προσωρινὴ Ἐπιτροπὴ.**

**\* Ἄρθρον 11.**

1. Ἐντὸς δύο μηνῶν τὸ βραδύτερον ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ  
Β. διατάγματος, δι' οὗ ὀρίζεται τὸ κτῆμα διανεμη-  
τέον, τὰ δικαιούμενα κατὰ τὸν παρόντα νόμον εἰς ἐγ-  
κατάστασιν πρόσωπα, συναρχόμενα, ἐκλέγουσιν διὰ πράξε-  
ός των, προσωρινὴν ἐπιτροπὴν ἐκπροσωποῦσαν τοὺς ὑπογρά-  
φοντας αὐτὴν μέχρις ὁριστικῆς καταρτίσεως τοῦ Συνεταιρι-  
σμοῦ ἀποκαταστάσεως καλλιεργητῶν. Σὺν τῇ πράξει καταρτί-  
ζεται πῖναξ ὑπογεγραμμένος παρὰ τῆς ἐκλεγείσης ἐπιτροπῆς  
ἐν ἣ ἀναγράφονται αἱ ἀναγκαῖαι περὶ ἐκάστου τῶν ὑπογεγραμ-  
μένων ἀγροτῶν πληροφορίες, ἥτοι ὄνομα πατρός, χρόνος γεν-  
νήσεως, ἀστική κατάσταση, ἔγγαμος, ἀγαμος, χήρα), τόπος  
ἐγκαταστάσεως τοῦ ἰδίου καὶ τῆς οἰκογενείας του, τόπος τῆς  
προσωρινῆς διαμονῆς, καὶ ἢ πρὸς τὸ ἀπαλλοτριούμενον κτῆμα  
σχέσις του, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 5.

2. Ἡ τε πράξις τῆς ἐκλογῆς καὶ ὁ πῖναξ ὑποβάλλονται διὰ  
τῆς Δημοτικῆς ἢ Κοινοτικῆς Ἀρχῆς, ὑπευθύνως βεβαίωσης  
τὸ περιεχόμενον αὐτῶν εἰς τὸν προϊστάμενον τῆς ὑπηρεσίας  
τοῦ ἐποικισμοῦ τῆς περιφέρειᾳς τοῦ κτήματος, ἢ τὸν ἐντε-  
ταλέμον τὴν μελέτην αὐτοῦ γεωπόνον.

3. Ἐν περιπτώσει διαφωνίας ὡς πρὸς τὸν καταρτισμὸν τῆς  
προσωρινῆς ἐπιτροπῆς, τὰ ἐκλεγέντα πρόσωπα παρὰ τῆς  
πλειοψηφίας τῶν κληραύχων τῶν ἀνηκόντων εἰς τὰς τρεῖς  
πρώτας κατηγορίας Α, Β, Π, τοῦ ἄρθρου 5, θεωροῦνται ὡς  
νομίμως ἐκπροσωποῦντα τὸ σύνολον τῶν εἰς κλήρον δικαιο-  
μένων.

4. Αἱ αἰτήσεις ἐγγραφῆς εἰς τὸν συνεταιρισμὸν ὑποβάλλονται  
βραδύτερον εἰς τὸν γεωπόνον μέχρι πέρας τῆς μελέτης αὐ-  
τοῦ, μόνον δὲ ἐνεκα λόγων ἀνωτέρων, πλήρως ἀποδεδειγμένων,  
δύναται ἢ ἐπὶ τῆς ἀπαλλοτριώσεως ἐπιτραπῆ νὰ περιλάβῃ ἐν  
τῷ συνεταιρισμῷ πρόσωπα μὴ ὑποβαλόντα ἐμπροθέσμως τὴν  
περὶ ἐγγραφῆς αἴτησιν.

**Καταμέτρησις τοῦ κτήματος.**

**\* Ἄρθρον 12.**

1. Μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ Β. διατάγματος, δι' οὗ κηρύσσ-  
τα τὸ κτῆμα διανεμητέον, διατάσσεται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς  
Γεωργίας ἢ καταμέτρησις αὐτοῦ. Δὲν ἀπαιτεῖται κατάρτισις  
νέου σχεδιαγράμματος ἀν ὑπάρχη τοιοῦτον κρινόμενον ἐπαρκές  
παρὰ τῆς τεχνικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωρ-  
γίας.

2. Ἐν περιπτώσει μὴ προσαγωγῆς εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Γε-  
ωργίας ἢ τὸ ἀρμόδιον γραφεῖον Ἐποικισμοῦ ἐντὸς 15 ἡμερῶν  
ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ περὶ διανομῆς διατάγματος, τοῦ  
τυχόν κατεγομμένου παρὰ τοῦ ἰδιοκτῆτου διαγράμματος, οὐ-  
δεμία ἐπιτρέπεται βραδύτερον ἐπὶ τῇ βάσει τοῦτου ἀμφισβήτη-  
σις περὶ τῆς ἀκριβείας τοῦ ὑπὸ τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας κα-  
ταρτισθέντος τοιοῦτου.

3. Ὁ τε ἰδιοκτῆτης, καὶ ἡ προσωρινὴ ἐπιτροπὴ τῶν ἀγροτῶν  
δικαιούνται νὰ ὀρίσωσι, ἀλλὰ ἓνα ὀριζοδείκτην παρὰ τῷ Συνε-  
ργεῖῳ καταμετρήσεως, ὅπερ δύναται νὰ ἀρυσθῇ καὶ κατὰ πάντα  
ἄλλον τρόπον τὰς ἀναγκαίας πληροφορίας. Δὲν δικαιούται οὐγ-  
ῆστον ὁ παραλείψας νὰ ὀρίσῃ ὀριζοδείκτην νὰ ἀμφισβητήσῃ τὴν  
γενομένην ὀροθέτησιν. Ἐν περιπτώσει διαφωνίας τῶν ὀριδει-  
κτῶν τὸ συνεργεῖον ὀφείλει νὰ σημειῖ ἐν τῷ σχεδιαγράμματι  
τὰς ἀμφισβητήσεις. Ὁ ἀμφισβητῶν ὑποβάλλει ἐγγράφως τὰς  
παρατηρήσεις, ἐφ' ὧν στηρίζει τὴν ἀμφισβήτησιν, ὁ δὲ προϊστά-  
μενος τοῦ συνεργεῖου γνωμοδοτεῖ περὶ ταύτης. Ἐπὶ τῶν ὡς  
ἄνω ἀμφισβητήσεων ἀποφαινεται: ἄνευ περαιτέρω ἐρεύνης ἢ ἐπὶ  
τῆς ἀπαλλοτριώσεως ἐπιτροπῇ.

4. Ἀπόφασίς τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, ἐκδιδόμενη μετὰ  
γνωμῆς τοῦ Συμβουλίου Ἐποικισμοῦ, ἐπιτρέπεται ἢ εἰς ὀρι-  
σμένης περιφέρειᾳς ἢ ὀρισμένῃ κτήματα πρόδος τῆς ἀ-  
παλλοτριώσεως ἄνευ προηγουμένης καταμετρήσεως, ἀνεπλη-  
ρουμένης διὰ λεπτομερεστέρας περιγραφῆς τοῦ κτήματος ἐν  
τῇ κατὰ τὸ ἄρθρ. 13 ἐκθέσει τοῦ γεωπόνου.

**Μελέτη τοῦ κτήματος.**

**\* Ἄρθρον 13.**

1. Κηρυχθέντος διανεμητέου τοῦ κτήματος ἀνατίθεται ὑπὸ τοῦ  
Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας εἰς τὸν προϊστάμενον τοῦ ἀρμοδίου  
γραφεῖου ἐποικισμοῦ ἢ ἕτερον γεωπόνον ἢ ἐπιτόπιον αὐτοῦ  
μελέτη καὶ ἢ ἐξ ακριβείας πάντων τῶν διὰ τὴν ἀπαλλοτριώ-  
σιν ἀναγκαζούντων στοιχείων. Εἰς ἀπορρίπτους κατωτέρων γεω-  
πονικῶν σχολῶν ἀνατίθεται ἢ μελέτη κτημάτων μόνον μετ'  
ἄσκησιν παρ' ἐπιστήμονι γεωπόνῳ. Ὁ τε ἰδιοκτῆτης καὶ ἡ  
προσωρινὴ Ἐπιτροπὴ εἰδοποιούμενοι παρὰ τοῦ ἐντεταμένου  
τὴν μελέτην γεωπόνου ὀρίζουν παρ' αὐτῷ ἀλλὰ ἓνα ἀντιπρόσω-  
πον πρὸς παροχὴν τῶν διὰ τὴν ἀκριβεστέραν ἐρευναν τοῦ κτή-  
ματος χρησίμων στοιχείων. Ἡ εἰδοποίησις γίνεται ἐγγράφως  
κοινοποιουμένην διοικητικῶς εἰς τὸν ἰδιοκτῆτην ἢ τὸν ἀντίκλη-  
τον αὐτοῦ καὶ τὸν Πρόεδρον τῆς Προσωρινῆς Ἐπιτροπῆς.

2. Οἱ ἀντιπρόσωποι δὲν νὰ ὑποβάλλουν ἐγκλίσεις καὶ ἐφ'  
ἔσον εἶνε δυνατόν ἐγγράφως εἰς τὸν γεωπόνον τὰ παρ' αὐτοῦ  
ζητούμενα στοιχεία ἢ νὰ χρηρηγῶσι τὰς ἀναγκαζούσας πληρο-

φορίας, τῆς διαδικασίας ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει προβαίνουσας ἐπὶ τῇ βίσει μόνον τῶν παρὰ τοῦ γεωπόνου κατ' ἄλλον τρόπον συλλεγέντων στοιχείων.

3. Μετὰ τὸ πέρας τῆς ἐπιτροπῆς μελέτης ὁ γεωπόνος συντάσσει ἔκθεσιν περιλαμβάνουσαν ἐν συνόψει τὸ ἱστορικὸν τοῦ κτήματος καὶ τῶν γενομένων ἐπ' αὐτοῦ δικαιοπραξιῶν, ἰδίᾳ δὲ πωλήσεων, περιεκτικὴν ἀνάλυσιν τῶν ἐδαφικῶν καὶ κλιματολογικῶν συνθηκῶν, τῶν ὕδρων τῆς παραγωγῆς καὶ ἐκμεταλλεύσεως αὐτοῦ τῶν ὑφιστάμενων μεταξὺ ἰδιοκτητῆτος καὶ καλλιεργητῶν νομικῶν σχέσεων, τῆς ἀναγκαιότητος δι' ἕκαστον κληρῶν ἐκτάσεως, ὡς καὶ ἔλεγχον τῶν προσόντων τῶν κληρῶν, ὑπολογισμὸν τῆς ἀκαθαρτίτου καὶ τῆς καθαρῶς προσόδου τοῦ κτήματος, καθὼς καὶ τοῦ ἐτησίου καθαρῶ ἐνοικίου, καθορισμὸν κατὰ προσέγγισιν τῶν ἐκτάσεων, αἵτινες δεόν νὰ διατεθοῦν διὰ τὸν Συνεταγισμὸν καὶ ἐν γένει τὴν συνοπτικὴν καὶ κατὰ τὸ δυνατόν ἀκριβεστέραν ἐξέτασιν παντὸς στοιχείου χρησίμου διὰ τὴν ἐκτίμησιν καὶ τὴν ἀπαλλοτριώσιν τοῦ κτήματος.

4. Ἡ ἔκθεσις ἀνακοινοῦται ἐν ἀντιγράφῳ παρὰ τοῦ γεωπόνου εἰς τοὺς ἀντιπροσώπους τοῦ ἰδιοκτητῆτος καὶ τῆς Προσωρινῆς τῶν χωρικῶν Ἐπιτροπῆς ὧν αἱ παρατηρήσεις, ὑποβαλλόμεναι ἐντὸς ἑκτὸς τοῦ βραδύτερου ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἀνακοινώσεως, καταχωροῦνται ἐν πράξει ὑπογεγραμμένη παρὰ τοῦ γεωπόνου καὶ τῶν πρὸς τοῦτο καλουμένων ἀντιπροσώπων, ἐὰν θέλουν.

5. Πάντα τὰ σημεία, ἐφ' ὧν ἤθελε ἐπέλθῃ μεταξὺ τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ ἰδιοκτητῆτος καὶ τῆς Προσωρινῆς τῶν χωρικῶν Ἐπιτροπῆς συμφωνία βεβαιουμένη ἐν πράξει ὑπογεγραμμένη παρὰ τοῦ γεωπόνου καὶ τῶν ἀντιπροσώπων θεωροῦνται ἀνεπίδεκτα ἀμφισβητήσεως, μὴ ἐπιτρεπομένης περαιτέρω ἐπ' αὐτῶν συζητήσεως ἐκπὸν τῆς ἐν τῷ ἐπιμένῳ ἄρθρῳ ὀριζομένης ἐπὶ τῆς ἀπαλλοτριώσεως Ἐπιτροπῆς.

6. Δὲν δικαιούται νὰ ζητήσῃ συμπληρωματικὴν ἔρευναν παρὰ τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς ἀπαλλοτριώσεως ὁ παραλείψας τὸν διορισμὸν ἀντιπροσώπου παρὰ τῷ γεωπόνῳ ἢ μὴ ὑποβαλὼν ἀκριβῶς καθωρισμένην καὶ ἠτιολογημένην περὶ τούτου αἴτησιν κατὰ τὴν διατύπωσιν τῶν κατὰ τὸ ἐδαφ. 4 τοῦ παρόντος ἄρθρου παρατηρήσεων.

#### Ἐπιτροπὴ Ἀπαλλοτριώσεως.

##### Ἄρθρον 14.

1. Συνιστάται ἐν τῇ ἔδρᾳ ἐκάστου Πρωτοδικείου, ἐφ' ὅσον συντρέχει πρὸς τοῦτο περίπτωσις, πενταμελὴς Ἐπιτροπὴ, ἣτις γνωμοδοτεῖ περὶ τῆς καταβλητέας εἰς τὸν ἰδιοκτητῆτον ἀποζημιώσεως καὶ ἀποφαίνεται ὀριστικῶς περὶ τῶν δικαιουμένων εἰς ἐγκατάστασιν προσώπων, τῆς περὶ τούτου ἀποφάσεως ὑποκειμένης εἰς τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 17 ἀναθεώρησιν, ἀμετακλήτως δὲ ἐπὶ παντὸς ἐτέρῳ ζητήματος συναφοῦς πρὸς τὴν ἀπαλλοτριώσιν. Ἡ Ἐπιτροπὴ ἀπαρτίζεται ἐκ τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν ἢ τοῦ νομίμου αὐτοῦ ἀναπληρωτοῦ, ὡς πρόεδρος αὐτῆς, δύο δημοσίων ὑπαλλήλων κεντρικῶν βαθμῶν τοῦλάχιστον γραμματέως α' τάξεως, ὧν ὁ εἰς κατὰ προτίμησιν ὁ προϊστάμενος τοῦ γραφείου ἐποικισμοῦ ἢ ἕτερος γεωπόνος, ἐνὸς ἀντιπροσώπου τοῦ ἰδιοκτητῆτος καὶ ἐνὸς ἀντιπροσώπου τῆς προσωρινῆς τῶν χωρικῶν ἐπιτροπῆς.

2. Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας καὶ τῶν λοιπῶν ἀρμοδίων Ὑπουργῶν, ὀρίζονται οἱ μετέχοντες τῆς Ἐπιτροπῆς δημοσίαι λειτουργοὶ καὶ οἱ ἀναπληρωταὶ αὐτῶν, ἐν περιπτώσει κωλύματος.

3. Οἱ μετέχοντες τῆς Ἐπιτροπῆς δημοσίαι λειτουργοὶ ἀσφαλῶνται, διαρκούσης τῆς ἀποσπασέως των, εἰς τὰ ἔργα αὐτῆς. Ἀδυνατούντος τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν νὰ συμμετέχῃ ἐπὶ μακρὸν τῆς ἐκπληρώσεως τῶν κυρίων καθηκόντων του, ἀντικαθίσταται μονίμως παρὰ τῇ Ἐπιτροπῇ, παρ' ἐνὸς τῶν νομίμων ἀναπληρωτῶν του, ὅστις ἐν περιπτώσει κωλύματος ἀναπληροῦται προσωκαίρως κατὰ τὴν κεκανονισμένην σειράν.

4. Ἐπιτρέπεται μετ' ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἢ σύστασις πλειόνων Ἐπιτροπῶν ἐν τῇ περιφερείᾳ ἐκάστου Πρωτοδικείου, ὧν ἡ ἔδρα δύναται νὰ ὀρισθῇ καὶ ἐκτὸς τῆς ἔδρας αὐτοῦ, πάντως ὅμως ἐν ἔδρᾳ Ὑποδικιότησεως ἢ Ἐφορείας.

5. Διὰ τὰ ἀφορῶντα τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος νόμου, ἡ Ἐπαρχία Φαρσάλων ὑπάγεται εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ Πρωτοδικείου Βόλου.

#### Ἄρθρον 15.

1. Οἱ ἀντιπρόσωποι τοῦ ἰδιοκτητῆτος καὶ τῆς προσωρινῆς τῶν χωρικῶν Ἐπιτροπῆς στεροῦνται ψήφου, ἢ δὲ Ἐπιτροπὴ συνεδριάζει νομίμως, παρόντων τῶν ἔχοντων ψήφον μελῶν αὐτῆς, ὅτινα ἀποφαίνονται κατὰ πλειοψηφίαν.

2. Χρέη γραμματέως ἐκπληροῦ δικαστικὸς γραμματεὺς ἢ ὑπογραμματεὺς ὀριζόμενος ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Δικαστηρίου καὶ ἐν ἑλλείψει τιοῦτου ὑπάλληλος τῆς ὑπηρεσίας τοῦ ἐποικισμοῦ ὀριζόμενος παρὰ τοῦ προϊσταμένου τοῦ ἀρμοδίου γραφείου, δύναται δὲ νὰ παρίσταται ἐνώπιον αὐτῆς ὡς εἰσηγητῆς ἄνευ ψήφου ὁ συντάξας τὴν ἔκθεσιν γεωπόνος ἢ ἄλλος ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας ὀριζόμενος ὑπάλληλος.

3. Εἰς ἕκαστον τῶν ἔχοντων ψήφον μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς καταβάλλεται ἐκ τοῦ Δημοσίου Ταμείου ἀμοιβὴ ἀνερχομένη δι' ἕκαστον ἀπαλλοτριούμενον κτήμα εἰς δραχμὰς ἑκατὸν εἴκοσιν διὰ τὸν Πρόεδρον, ἑκατὸν δι' ἕκαστον τῶν λοιπῶν ὑπαλλήλων καὶ πενήτην διὰ τὸν Γραμματέα.

#### Ἀπόφασις Ἐπιτροπῆς Ἀπαλλοτριώσεως.

##### Ἄρθρον 16.

1. Ἡ Ἐπιτροπὴ ἀποφαίνεται ἐπὶ τῇ βίσει τῶν συλλεγέντων καὶ ὑπ' ὄψει αὐτῆς ὑποβληθέντων στοιχείων, δύναται δὲ ἂν κρίνῃ τοῦτο ἐπάνανγκες νὰ διατάξῃ περαιτέρω ἔρευναν μόνον ἐφ' ὧν σημείων, ὑποβληθείσης ἐμπροθέως τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 13 ἐδ. 6 αἰτήσεως, ὁ γεωπόνος παρέλειψε τὴν ἐξακριβώσιν αὐτῶν.

2. Ὁ Πρόεδρος τῆς Ἐπιτροπῆς ἀσκεῖ πάντα τὰ κατὰ τὴν Πολιτικὴν Δικονομίαν δικαιώματα τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν.

3. Ἡ Ἐπιτροπὴ ἐκδίδει τὴν ἀπόφασιν αὐτῆς ἄνευ χρονοριθμῆς, ἐν περιπτώσει δὲ μὴ ἐπαρκῶς ἠτιολογημένης βραδύτητος, ἐπιβάλλεται εἰς τὸν ὑπαίτιον ταύτης δημοσίαν ὑπάλληλον, ἐξαιρέσει τοῦ Προέδρου, μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου Ἐποικισμοῦ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, πειθαρχικὴ ποινὴ προστίμου μέχρι τοῦ ἡμίσεως τοῦ μηνιαίου ὀργανικοῦ μισθοῦ ἢ προσωρινῆς ἀπολύσεως μέχρι δύο μηνῶν, προκαλουμένης ἐν ἀνάγκῃ τῆς ἀντικαταστάσεως αὐτοῦ παρὰ τῇ Ἐπιτροπῇ δι' ἕτερον προσώπου, ὀριζόμενου κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ ἄρθρου 14. Ἐπὶ τοῦ Προέδρου τῆς Ἐπιτροπῆς διὰ τὴν ἀνωτέρω περίπτωσιν τὴν πειθαρχικὴν ἐξουσίαν ἀσκεῖ ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης.

#### Ἄρθρον 17.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας δύναται νὰ μεταρρυθμίσῃ τὴν ἀπόφασιν τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς ἀπαλλοτριώσεως, προκειμένου περὶ κληρῶν διατάσων τὴν διαγραφὴν μὲν τῶν τυχόν πλημμελῶς ἐγγραφέντων, καὶ τὴν ἐγγραφὴν τῶν καλῶς παραλειφθέντων, ἐφ' ὅσον ἢ περὶ ἐγγραφῆς αἰτίας ὑπεβλήθη ἐμπροθέως κατὰ τὰ ἐν ἄρθρ. 11 ὀριζόμενα.

#### Καταστάσις Συνεταιρισμοῦ.

##### Ἄρθρον 18.

1. Τὰ μέλη τοῦ Συνεταιρισμοῦ καθορίζονται ὀριστικῶς διὰ τῆς ἀποφάσεως τῆς ἐπὶ τῆς Ἀπαλλοτριώσεως Ἐπιτροπῆς. Ἀμὰ τῇ ἐκδόσει τῆς ὡς ἀνω ἀποφάσεως ὁ προϊστάμενος τοῦ Γεωργικοῦ Γραφείου καλεῖ ἀμέσως τὰ καθορισθέντα ὡς δικαιούμενα πρὸς ἀποκατάστασιν πρόσωπα, ὅπως ὑπογράφουν καταστατικὸν τοῦ Συνεταιρισμοῦ κατὰ τύπον ἐγκεκριμένον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας καὶ ἐκλέξουν ταυτοχρόνως τὸ Διοικητικὸν αὐτοῦ Συμβούλιον. Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον γίνονται καὶ αἱ προποσῆσεις τοῦ καταστατικοῦ.

2. Τὸ καταστατικὸν, ἄμὰ τῇ ὑπογραφῇ του, ἀποστέλλεται μεθ' ἐνὸς ἀντιγράφου εἰς τὸ ἀρμόδιον Πρωτοδικεῖον. Ἡ δὲ πράξις τῆς καταθέσεως ἐπέχει θέσιν ἐγκρίσεως τοῦ καταστατικοῦ. Τὸ οὕτως ἐγκεκριμένον καταστατικὸν ἀποστέλλεται εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ἐποικισμοῦ τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας.

3. Ὁ συνεταιρισμὸς διὰ τὰς ἐργασίας τὰς ἀφορώσας τὴν ἐπίτευξιν τοῦ κυρίου αὐτοῦ σκοποῦ, τὰς πιστωτικὰς καὶ τὰς ἐργασίας ἀλληλοσφαιλαίας λειτουργεῖ μέχρις ἀποπληρωμῆς τοῦ τιμήματος κατὰ τοὺς ὅρους τοὺς ἐν τῷ παρόντι νόμῳ καὶ

τῷ καταστατικῷ αὐτοῦ ἀναγραφόμενος. Δύναται οὐχ ἦτον νὰ προῆ καὶ εἰς ἄλλας ἐργασίας, δι' ἃς ἢ εὐθὺν περιορίζεται μόνον μετὰ τῶν ἐκουσίως δηλούντων συμμετοχῆν εἰς τὰς κατὰ τὴν προσκλητικῆς τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου. Κατὰ τὰ λοιπὰ οἱ Συνεταιρισμοὶ ἀποκαταστάσεως καλλιεργητῶν διέπονται ὑπὸ τῶν διατάξεων, δι' ὧν ρυθμίζεται ἐν γένει ἡ λειτουργία τῶν Συνεταιρισμῶν, καθ' ὅσον δὲν τροποποιῶνται αὐταὶ ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου.

4. Κατὰ τὴν γνωμοδοτικῆς τοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἐποικισμοῦ ἐπιτρέπεται δι' ἀποφάσεως τοῦ ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ἰπουργοῦ ἢ ἀπόλλυσις τινος ἢ πάντων τῶν μελῶν τοῦ Διοικ. Συμβουλίου ἢ τῆς Προσωρινῆς Ἐπιτροπῆς δι' ἀμελή ἢ κακὴν ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων τῶν. Ἐν τῇ αὐτῇ περὶ ἀπολύσεως μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἀποφάσει ὑποχρεοῦται ὁ Ἰπουργὸς νὰ προσκαλῆ τοὺς συνεταιροὺς πρὸς ἐκλογὴν νέων μελῶν τοῦ Συμβουλίου τούτου. Οἱ ἀπολυθέντες δὲν δύναται νὰ ἐκλεγῶσιν ἐκ νέου εἰμὴ μετὰ παρέλευσιν ἑξ μηνῶν ἀπὸ τῆς ἀπολύσεως.

5. Ἐὰν ἕνεκα παύσεως ἢ ἕξ ἄλλων λόγων καθίσταται ἀδύνατος ἡ συγκρότησις τοῦ Συμβουλίου ἢ τῆς Προσωρινῆς Ἐπιτροπῆς, τὰ ἔργα αὐτῶν ἐκτελεῖ ὁ Ἐπιτροπὸς τοῦ Συνεταιρισμοῦ ἀκώων καὶ τὴν γνώμην τῶν ἐν τῇ ἐγερθείσῃ συμβούλων.

6. Οἱ συνεταιρισμοὶ δὲν δύναται νὰ διαλυθῶσι πρὶν διανεμηθῆ τὸ κτήμα καὶ ἐξοφληθῆ τὸ πρὸς τὸ Δημόσιον χρέος.

7. Μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου δὲν δύναται νὰ ἐκλεγῶσιν ἕξοι ὑπήκοοι.

### Ἐπιμίσεις.

#### Ἄρθρον 19.

1. Ἡ ὀφειλομένη, εἰς τοὺς ἔχοντας δικαίωμα ἰδιοκτησίας ἢ τῆς κατὰ τὸν Ὀθωμανικὸν νόμον ἐξουσιάσεως (τεσσαροῦφ) ἢ ἄλλο ἐπὶ τοῦ ἀπαλλοτριωμένου κτήματος δικαίωμα, ἀποζημίωσις διὰ τὴν στέρησιν τοῦ δικαίωματος τῶν προσδιορίζεται ἐπὶ τῇ βᾶσει παντὸς στοιχείου ἐκτιμῆσεως, (λ. γ. τιμὴ πωλήσεως ἢ ἐνοικίου τοῦ κτήματος ἢ πλησιοχώρων ἄλλων ὁμοίων κτημάτων, καθαρὰ πρόσδοσις, ἐνεργηθεῖσα ἐκτίμησις περὶ τῆς ποιότητος τοῦ ἐδάφους ὑπὸ ἐμπειροτεχνῶν κλπ.). Ἐπ' οὐδενὶ ὅμως λόγῳ ἢ ἀποζημιώσεως δύναται νὰ ὑπερβῆ τὸ εἰκοσαπλάσιον τῆς ἐτησίως καθαρᾶς πρόσδοσις, ἐξευριστικῆς κατ' ἐκτίμησιν τῆς ἐπιτροπῆς, λαμβανούσης ὑπ' ὄψιν πᾶν χρησίμου στοιχείον. Ἡ ἐπαύξησις, ἡ ὀφειλομένη ἢ ὀφειλομένη τῆς χρησιμοποίησιν κεφαλαίων ἐκμεταλλεύσεως ἐπέκεινα τοῦ ποσοῦ τοῦ διαθετιμένου συνήθως εἰς ὁμοίας γεωργικὰς ἐκμεταλλεύσεις τῶν χωρικῶν, ἐπίκειται πρὸς ἐξῆυρσιν τῆς κεφαλαιοποιουμένης πρόσδοσις. Πρὸς ἐξῆυρσιν τῆς ὀφειλομένης ἀποζημιώσεως λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν, καὶ αἱ παρὰ τοῦ ἰδιοκτῆτου τοῦ κτήματος γινόμενα μετὰ τὸ ἔτος 1914 ὀφείματα δαπάναι πρὸς κατασκευὴν μονίμων ἐν αὐτῷ ἔργων. Ἐν οὐδεμίᾳ περιπτώσει δύναται νὰ ληθῆ ὑπ' ὄψιν ἐν τῇ ἐκτιμῆσει τῆς ὀφειλομένης ἀποζημιώσεως ἢ τυχὸν ἐπελθούσα ἕνεκα τῆς συνδρομῆς ἀσπνήθων, περιστάσεων παροδικῆς ὑπερτίμησις ἢ ὑπὸ τῆς τοῦ ἀκινήτου. Εἰς τὸν κλήρον τούτον περιλαμβάνεται καὶ ἡ ἐκ τοῦ παγκοσμίου πολέμου προσελθούσα ὑπερτίμησις, ὀφειλομένη τῆς ἀποζημιώσεως ἐπὶ τῇ βᾶσει τῆς προπολεμικῆς τῶν κτημάτων ἀξίας, μετὰ προσαυξήσεως αὐτῆς δυναμένης νὰ ἀνέλθῃ μέχρι 30 ο)ο. Προπολεμικὴ ἀξία ἐννοεῖται ὁ μέσος ὄρος τῶν τιμῶν τῆς μέχρι τέλους τοῦ 1914 πενταετίας, πλὴν τῆς Μακεδονίας καὶ Ἡπείρου, εἴθε λογιζέται ἡ μέχρι τέλους τοῦ 1912 πενταετία.

2. Τὸ πολλαπλάσιον τῆς κεφαλαιομένης ὡς ἄνω καθαρᾶς πρόσδοσις καὶ ἡ παρεχόμενη προσαυξήσις ἐπὶ τῆς προπολεμικῆς ἀξίας ποικίλλου, ἀναλόγως τῆς παραγωγικότητος, τῆς ἀσφαλείας, τῶν συγκοινωνιῶν, τῶν μεθόδων ἐκμεταλλεύσεως ἐν ἑαυτοῦ κτήματος, μέχρι τῶν καθοριζομένων ἐν τῷ παρόντι ἄρθρῳ ἀνωτάτων ὀρίων, ἅτινα παρέχονται εἰς κτήματα, ὧν ἡ ἐκμετάλλευσις διατελεῖ ὑπὸ ἄκρως εὐμενῆς συνθήκας. Ἡ μετῶν ἀξία, ἣν προσεπῆρισαν εἰς τὸ κτήμα ἢ ἐκ τῶν τελευταίων πολέμων προσελθόντες ἐπι-

ρελέστεροι ὄροι ἐκμεταλλεύσεως τῆς γῆς, λ. γ. ἐμπέδωσις τῆς δημοσίας ἀσφαλείας, πύκνωσις συγκοινωνίας κλπ., δέον νὰ προσμετρηθῆ εἰς μερικὸν τῆς προσαυξήσεως συμφηρισμόν. Τὸ πολλαπλάσιον τῆς κεφαλαιομένης πρόσδοσις δέον νὰ ὀρίζεται οὕτως ὥστε νὰ ἀντιστοιχῆ πρὸς ἀκέραιον ἀριθμὸν τιμῆς κεφαλαιομένης.

3. Ἐν τῇ ἐκτιμῆσει ὑπολογίζεται καὶ ἡ ὀφειλομένη εἰς τὸν ἰδιοκτῆτην ἀποζημιώσις διὰ τὴν ἠρητημένην ἐσοδαίαν, ἣτις καταβάλλεται εἰς μετρητὰ καὶ περιλαμβάνει :

α) Τὸν τόκον ἐπὶ τῆς ἐπιδικασθείσης ἀποζημιώσεως πρὸς 6 ο)ο ἐτησίως, ἀπὸ τῆς σπορᾶς μέχρι τῆς μεταγραφῆς τοῦ κτήματος ἐπ' ὀνόματι τοῦ Κράτους, προκειμένου περὶ κυρίας τοῦ κτήματος ἐσοδείας.

β) Τὰς καταβληθείσας διὰ τὴν καλλιέργειαν δαπάνας καὶ τὸν μέχρις ἐξοφλήσεως τόκον αὐτῶν πρὸς 6 ο)ο ἐτησίως.

4. Ὁ Συνεταιρισμὸς δύναται διὰ δηλώσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ἐπιδιδομένης εἰς τὸν ἰδιοκτῆτην ἢ τὸν ἀντίκλητον, νὰ προτιμῆσθ ἂντι καταβολῆς χρημάτων τὴν διανομὴν τῆς ἠρητημένης ἐσοδείας, κατὰ τὰς κρατούσας πρότερον συνθηθείας.

5. Εἰς τὰ τμήματα, κτημάτων ἀπαλλοτριωθέντων ἀναγκαστικῶς, τὰ ὁποῖα παρέμειναν εἰς τοὺς ἰδιοκτῆτας, αἱ κολλητικαὶ σχέσεις καταργεῖται, ἀπὸ τοῦ γεωργικοῦ ἔτους τοῦ ἐπομένου εἰς τὸ ἔτος, καθ' ὃ ἐπραγματοποιήθη ἡ ἐγκατάστασις τοῦ συνεταιρισμοῦ εἰς τὸ ἀπαλλοτριωθὲν τμήμα.

### Ἀποφάσεις Προέδρου Πρωτοδικῶν καὶ Ἐφετείου.

#### Ἄρθρον 20.

1. Ἐντὸς ὁκτῶ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς ἀποφάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς, ὁ Πρόεδρος ὀφείλει, ἄνευ περαιτέρου διαδικασίας, νὰ ἐκδώσῃ κατ' ἰδίαν κρίσιν καὶ συμφῶνως πρὸς τοὺς ἐν τῷ παρόντι νόμῳ ὀριζομένους γενικοὺς κανόνας, τὴν δικαστικὴν αὐτοῦ ἀπόφασιν περὶ τῆς καταβλητέας εἰς τὸν ἰδιοκτῆτην ἀποζημιώσεως.

2. Κατὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ προέδρου, δημοσιευμένης ἐν περιλήψει εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, ἐπιτρέπεται ἐντὸς 15 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως ταύτης νὰ ἐγερθῆ ἔφεσις, ἀπευθυνομένη ἐνώπιον τοῦ ἀρμοδίου Ἐφετείου. Τὴν ἔφεσιν ἐγείρει, πλὴν τοῦ ἰδιοκτῆτου καὶ τοῦ συνεταιρισμοῦ, πᾶς κλητῆς ἐπὶ τοῦ κτήματος ἐμπράγματον δικαίωμα, ὡς καὶ ὁ ἔχων ἐπ' αὐτοῦ ἐγγεγραμμένην προσημείωσιν ἢ κατασχὸν δανειστής.

3. Τὸ Ἐφετεῖον ἀποφαίνεται μόνον περὶ τοῦ ποσοῦ τῆς ὀφειλομένης ἀποζημιώσεως. Κατὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ Ἐφετείου οὐδὲν ἐπιτρέπεται ἔνδικον μέτρον.

4. Ἡ κατὰ τὰ ἄρθρα τούτου ἐκδιδόμενη ἀπόφασις καθισταμένη τελεσθεῖσα ἀποτελεῖ τίτλον ἐκτελεστοῦν καὶ ὑπὲρ τοῦ ἰδιοκτῆτου διὰ τὴν ὑπὸ τοῦ Δημοσίου κατάθεσιν τῆς ἐν αὐτῇ ὀριζομένης ἀποζημιώσεως.

### Καταβολὴ ἀποζημιώσεως.

#### Ἄρθρον 21.

1. Ἡ ὀριζομένη ἀποζημιώσις διὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν κατατίθεται, μετὰ τὴν ἔκδοσιν αὐτῆς, εἰς μετρητὰ ἢ ὁμολογίας ἀπαλλοτριώσεως (ἐκδιδόμενας συμφῶνως τῷ Κεφαλαίῳ Η' τοῦ παρόντος νόμου), ἐπιμελεία τοῦ Ἰπουργοῦ τῆς Γεωργίας εἰς τὸ Ταμεῖον Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων.

2. Εἰς μετρητὰ κατατίθεται ἐντόκιως πρὸς 6 ο)ο ἐτησίως ἐπ' ὀνόματι τοῦ ἰδιοκτῆτου, α) Ἡ κατὰ τὰ ἄρθρα 19 ἀποζημιώσις τοῦ ἰδιοκτῆτου διὰ τὴν ἠρητημένην ἐσοδαίαν. β) Ἡ προκαταβολή, εἰς ἣν ὑποχρεοῦται ὁ συνεταιρισμὸς, δύο ἐτησίων ἔδσεων πρὸς ἐξοφλήσιν τοῦ Δημοσίου δι' ἐνδεχομένην ἀδυναμίαν αὐτοῦ, ἕνεκα ἐξαιρετικῆς ἀφαιρέσεως, εἰς ἐμπρόθεσμον ἐκπλήρωσιν τῶν ὑποχρεώσεων αὐτοῦ. Μετ' ἀπόφασιν τοῦ Ἰπουργοῦ τῆς Γεωργίας, ἐκδιδόμενη τῇ προηγουμένη γνωμοδοτήσιν τοῦ Συμβουλίου Ἐποικισμοῦ, δύναται ν' ἀπαλλαγῆ ὁ συνεταιρισμὸς τῆς χρηματικῆς ταύτης προκαταβολῆς, ἐν περιπτώσει ἀποδεδειγμένης πρὸς τούτο ἀδυναμίας. γ) Ἡ διὰ τὴν ἐξαγορὰν τοῦ τυχὸν ἀπαλλοτριωμένου τελευταίου τρίτου τοῦ κτήμα-

τος. δ') Το τρίτον κατ' ανώτατον όρον τής όρισθείσης αποζημιώσεως έάν μετά σύμφωνου γνώμην του Συμβουλίου Έποικισμού ή Υπουργός, πειθόμενος περί τής ικανότητος του συνεταιρισμού προς άμεινον χρηματικήν καταβολήν, διατάξη ταύτην.

3. Τα κατατιθέμενα χρηματικά ποσά κατά τ' ανωτέρω, εξαιρέσει τής κατά το έδάφ. 2, περίπτωσης β', προκαταβολής των δύο έτησιών όδσεων, περιέρχονται εις τον ιδιοκτήτην.

4. Επί του ποσού τών ανωτέρω κατατεθέντων τιμήματος δεν δύναται ν' άσκήση ή ιδιοκτήτης τό προς άπόληψιν δικαίωμα, έίμη μετά τήν κοινήν τών επόμενων άρθρων 22' έδ. 2 άδειαν του Πρόεδρου των Πρωτοδικών, δικαιούμενος ούχ ήττον, μέχρι τής εκδόσεως τής εν λόγω άδειας, εις εξόφλησιν των τοκομεριδιών των όμολογιών, και τήν είσπραξιν των τόκων προς θ β) ο του εις μετρητά κατατεθέντος κεφαλαίου.

"Άρθρον 22.

1. Μετά την κατάθεσιν τής αποζημιώσεως και τήν μεταγραφήν του απαλλοτριουμένου κτήματος επ' όνόματι του Κράτους ή κυριότης μεταδίδεται ελευθέρα παντός βάρους εις τό Δημόσιον. Πάντα αξιώσεις του τούτου ιδιοκτήτου ή παντός άλλου προσώπου στηρίξιμένη εφ' ουσυδήποτε δικαιώματος προσωπικού ή εμπραγματικού ή άκρόρρουσα εκ τής μη τηρήσεως τής δια τήν απαλλοτριώσιν διαδικασίας είνε άπαραδέκτους εφ' όσον στρέφεται κατά του Δημοσίου, μόνον δε ως προσωπική αξίωσις επί τής κατασθεσίας εις τό δημόσιον ταμείον αποζημιώσεως ή κατά του προσώπου, εις ό καταβλήθη αύτη, δύναται νά ασκηθή.

2. "Ανα τή εκδόσει τής κατά τό άρθρον 20 αποφάσεως του Έφετείου, ή γραμματείς αύτος δέον ν' αποστείλλη προς δημοσίευσιν εις τήν Έφημερίδα τής Κυβερνήσεως άνευ αναβολής εδοποιήσιν, περιέχουσαν τον αριθμόν τής εκδοθείσης αποφάσεως, τό όνομα του ιδιοκτήτου, τήν προσωνομίαν του κτήματος και τήν τοποθεσίαν αυτού, ως και τό ποσόν τής όρισθείσης αποζημιώσεως εις μετρητά και όμολογια. Έντός μηνός από τής δημοσίευσως ταύτης δικαιούνται οι έγγεγραμμένοι και κατασπόντες άρνειστά δι' αίτήσεως των υποβαλλομένης εις τον Πρόεδρον του Πρωτοδικείου, εντός τής περιφερείας του όποιου κείται τό απαλλοτριωθέν κτήμα, νά ζητήσουν τήν εξόφλησιν τής άποτιμήσεως των εκ του κατατεθέντος τιμήματος.

3. Ο Πρόεδρος των Πρωτοδικών εκδίδει άπόφασιν εν ή καθορίζει τό ποσόν του τιμήματος, τό καταβλητέον ήμίσεως εις τον ιδιοκτήτην, διατάσει δε τήν μη άπόδοσιν εις ασόν του υπολοίπου μέχρις όριστικής έκκαθαρίσεως των ύφισταμένων διαφορών παρά των άρμοδίων δικαστηρίων.

**Παραχώρησις Δημοσίων κτημάτων προς ιδιοκτητίας απαλλοτριωθέντων ακινήτων.**

"Άρθρον 23.

1. Έν περιπτώσει απαλλοτριώσεως και του τελευταίου τρίτου του όλου κτήματος, δικαιούται ή ιδιοκτήτης νά ζητήση τήν παραχώρησιν, άντι όμολογιών ή μετρητών, ίσως κατ' αξίαν έκτάσεως γαιών εν Μακεδονία. Η περί τούτου αίτησις του ιδιοκτήτου δέον νά υποβληθή εις τό Υπουργείον τής Γεωργίας εντός προθεσμίας ενός μηνός από τής δημοσίευσως τής αποφάσεως τής Έπιτροπής επί τής απαλλοτριώσεως. Σύν τή αίτησει δέον νά προσάγηται γραμματίου Δημοσίου Ταμείου περί καταθέσεως άνηλόγου ποσού εις μετρητά ή όμολογιας απαλλοτριώσεως, άλλως ή αίτησις δεν γίνεται δεκτή.

2. Αί κατά τό παρόν άρθρον παραχωρητέα έκτάσεις όρίζονται παρά του Υπουργείου τής Γεωργίας, κατά προτίμησιν, επί κτημάτων υποδεικνυόμενων υπό του ιδιοκτήτου. Έντός δέκα πάντε ήμερών από τής γνωστοποιήσεως εις τον ιδιοκτήτην ή τής δημοσίευσως εις τήν Έφημερίδα τής Κυβερνήσεως σχετικής ποσαλήσεως, όφείλει ούτος νά δηλώση αν άποδέχεται τήν εν τώ όρισθέντι κτήματι παραχώρησιν γαιών. Ιδιοκτήτης παραλείψας τήν δηλώσιν, ή δηλώσας ότι δεν άποδέχεται τήν παραχώρησιν, αποβάλλει του λοιπού πάν δικαίωμα, διατασσόμενης εν τή περιπτώσει ταύτη τής άποδόσεως των κατατεθέντων

χρημάτων ή όμολογιών. Έν ούδεμιά άλλως τε περιπτώσει δικαιούται ή ιδιοκτήτης εις αποζημιώσιν κατά του Δημοσίου, δυνάμει των όρισμών του παρόντος άρθρου.

3. Προς εφαρμογήν των διατάξεων του παρόντος άρθρου δύναται νά διαταχθή ή απαλλοτριώσις κτημάτων κειμένων εν Μακεδονία, τηρουμένων των διατάξεων του παρόντος νόμου. Τη συνεταιρισμόν υποκαθιστά ή ύπερ ου ή απαλλοτριώσις ιδιοκτήτης.

4. Η κατά τό προηγούμενον έδάφ. παραχώρησις γαιών εν Μακεδονία δύναται, μετά σύμφωνου γνώμην του Συμβουλίου Έποικισμού, νά επεκταθή και μέχρι του ήμίσεως τής όλης αποζημιώσεως επί τή αίτησει του ιδιοκτήτου.

5. "Αντι μετρητών ή όμολογιών, και μέχρι του ήμίσεως τής όλης αποζημιώσεως επί τή αίτησει του λαμβάνοντος τήν άποζημιώσιν, ιδιοκτήτου και κατόπιν άποφάσεως του Υπουργού τής Γεωργίας, εκδιδομένης μετά σύμφωνου γνώμην του Συμβουλίου Κτημάτων και Έποικισμού, είντερέπεται ή παραχώρησις δημοσίων κτημάτων όπου δήποτε τής Ελλάδος κειμένων.

**Κτήματα Δημοσίου.**

"Άρθρον 24.

1. Η παραχώρησις κτημάτων, άνηκόντων εξ όλοκλήρου εις τό Δημόσιον, δεν ύπόκειται εις ούδεμιαν των εν τούτοις προηγούμενοις άρθροις όριζόμενων διατυπώσεων, άποφαίνεται δε περί ταύτης ή Υπουργός τής Γεωργίας, μετά γνώμην του Συμβουλίου Έποικισμού, όπερ συγκεντρώνεται πάντα τά δια τήν παραχώρησιν κρινόμενα παρ' αυτού χρήσιμα στοιχεία.

2. Η αποζημιώσις των δημοσίων κτημάτων τής Ήπειρου και Δυτικής Μακεδονίας (Υμυλιανά) όρίζεται εις τό δεκαπλάσιον του δια δημοπρασίας θεσπισθέντος μέσου έτησιου καθαρού ενοικίου τής μέχρι τέλους 1915 τριετίας.

3. Μη ενεργηθείσης τυχόν δημοπρασίας εις τι των επών τής άνω τριετίας, τό μέσον καθόρον έτησιου ενοικίου όρίζεται επί τή βάσει των γενομένων κατά τά λοιπά έτη ενοικιάσεων και παντός άλλου στοιχείου έκτιμήσεως.

**ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'**

**Εύθymiς εμπραγματικών δικαιωμάτων.**

"Άρθρον 25.

Δεν θίγονται δια τής απαλλοτριώσεως αι όδικαι και ύδικαι σχέσεις του κτήματος. Δύναται ούχ ήττον ή επί τής απαλλοτριώσεως έπιτροπή νά προδη διά τής αποφάσεως αύτης εις διαρρόθμισιν των ύφισταμένων, εν γένει δουλειών μη προκατάπτυσαν δικαιώματα τρίτων, εφ' όσον καθίσταται αύτη άναγκαία ή έπωφελής ένεκα τής κατανομής του κτήματος.

**ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'**

**Διαχείρισις κτήματος υπό Συνεταιρισμού**

**Μεταβίβασις κτήματος εις συνεταιρισμόν.**

"Υπεργνώστις:

"Άρθρον 26.

1. Μετά την κατάθεσιν τής αποζημιώσεως, τό κτήμα μεταβιβάζεται εις τό νομικόν πρόσωπον του συνεταιρισμού δια παραχωρητηρίου έγγραφου υπογραφομένου υπό του Υπουργού τής Γεωργίας. Το κτήμα λογίζεται υπέγγυον εις τό Κράτος και προσθέτως έγγραφεται υποθήκη υπέρ του Δημοσίου εφ' όλου του κτήματος.

2. Ως τίμημα πωλήσεως όρίζεται υπό του Υπουργού τής Γεωργίας, μετά γνωμοδότησιν του Συμβουλίου Έποικισμού, ή επιδικασθείσα εις τον ιδιοκτήτην αποζημιώσις συν τή προθήσει α) πάσης δαπάνης γενομένης παρά του Δημοσίου δια τήν απαλλοτριώσιν, β') ποσού 2 ο)ο επί του τιμήματος, προσριζόμενον δια τήν προκαθόνησιν ιδρυθησαμένης υπό του Κράτους Γεωργικής Τραπέζης και χρησιμοποιηθησαμένου απολειστικώς ύπερ των κατά τό, παρόντα νόμον άποκαθισταμένων καλλιεργητών. Το ποσόν τούτο άποδίδεται εις τήν Τραπέζαν. Μέχρι δε τής ιδρύσεως αύτης κατατίθεται εντόκιως εις τό Ταμείον Παρακαταθηκών, καθ' ό θέλει όρίσει Β. διάταγμα, εκδιδόμενον προτάσει των Υπουργών Γεωργίας και Οικονομικών.

3. Το τίμημα, καταβαλλόμενον εις χρέμα, εξοφλείται υπό του

συνεταιρισμού δια τριάνοντα έτησιών ίσων δόσεων, κατά την μέθοδον της συνθέτου χρεωλύσεως, επί τόκω 6 ο/ο έτησίως, πάντως δε βραίεται τόκος από της παραχωρήσεως του κτήματός.

4. Δύνανται ο συνεταιρισμός να καταβάλη πέραν των έτησιών δόσεων ολόκληρον την αποζημίωσιν ή μέρος αυτής, διατίθεται δε το άμω κατάβαλλόμενον ποσόν εις εξέφληταιν αναλόγου άριθμού έμλοσημών.

**Εμμετάλλευσις κτήματος υπό συνεταιρισμού μέχρι της δευτείας διανομής.**

Άρθρον 27.

1. Η Εμμετάλλευσις του κτήματος μέχρι της δευτείας αυτης διανομής ενεργείται κατά τον καθοριζόμενον διά του καταστατικού ή δι' αποφάσεως της συνελεύσεως των συνταίρων τρόπον, απαγορευομένης της διά τρίτων προσώπων, πλην των κληροσίων τούτων.

2. Συνεταιρική έμμετάλλευσις ολόκληρου ή μέρος του κτήματος επιτρέπεται μετ' απόφαση της γενικής των συνταίρων συνελεύσεως ληφθεύσαν διά πλειοψηφίας των 3/5 των έγγεγραμμένων του συνεταιρισμού μελών.

3. Εν περιπτώσει προσωπικής του κτήματος κατανομής μεταξύ των μελών του συνεταιρισμού, πάσαι αι ανάφοροναι κατ' αυτήν άμφισβητήσεις επιλύονται παρά της Επιτροπής επί της Διανομής, άπαρτιζομένης εκ του προϋσταμένου του Γραφείου Ποικιλισμού, του Ειρηνοδίκου και του Προέδρου του Διοικητικού Συμβουλίου του συνεταιρισμού. Εν περιπτώσει κωλύματος, ο προϋσταμένος Γραφείου Ποικιλισμού και ο Ειρηνοδίκης αντικαθίστανται υπό των άναπληρωτών αυτών και, εν έλλείψει τούτων, παρ' ενός γέωπόνου και ενός δημόσιου υπαλλήλου κλημένου βαθμόν τουλάχιστον γραμματέως β' τάξεως, όριζόμενον υπό του οικείου Νομάρχου, ο δε Πρόεδρος του συνεταιρισμού παρά μέλους του Διοικητικού αυτού Συμβουλίου, όριζόμενον υπό του Συμβουλίου τούτου.

4. Η απόφασις της Επιτροπής είναι έκτελεστή είτε διοικητικώς, είτε συναδά προς τας διατάξεις της Πολιτικής Διοικητικής έφ' όσον ήθελε περιβληθ ή τον τύπον της έκτελέσεως διά πράξεως του άρμοδίου Προέδρου Πρωτοδικών.

5. Κατά την άνωτέρω κατανομή, δέον κατά το δυνατόν να τηρώνται αι πρό της άπαλλοτριώσεως του κτήματος ύφιστάμεναι καλλιεργητικά σχέσεις, δέν αποβάλλονται δε των προς κατοικίαν ή εξάσκησιν τέχνης χρησιμεούντων κτιρίων οι κατέχοντες τούτα. Νέαι μονάδες έμμεταλλεύσεως κατανέμονται μετά τον παρά του Διοικητικού Συμβουλίου του Συνεταιρισμού σχηματισμόν αυτών διά κληρώσεως μεταξύ των δικαιούχων, ενεργουμένης υπό της Επιτροπής επί της Διανομής.

**Οικονομική ένίσχυσις των Συνεταιρισμών.**

Άρθρον 28.

1. Διορίζονται παρά του Υπουργού της Γεωργίας ως επί τρώπι συνεταιρισμών οι συμφώνως προς τας διατάξεις του νόμου περί εξωτερικής ύπηρεσίας Ποικιλισμού επιστάται συνοικισμών. Όσα χρησιμεύουσι προς παρακολούθησιν των έργων αυτών του συνεταιρισμού και καθοδήγησιν και έποπτεϊαν αυτών συμφώνως προς τους κειμένους νόμους και τας οδηγίας του Υπουργείου Γεωργίας. Δύνανται να ανατεθούν όσαύτως εις αυτούς παρά του Υπουργείου της Γεωργίας και ειδικαι παρά τού Συνεταιρισμού ύπηρεσία, έλλείψει άλλων κατακλήλων προσώπων. Τον λογιστικόν έλεγγον ενεργούν οι ειδικοί επί των συνεταιρισμών υπάλληλοι του Υπουργείου Γεωργίας, οίτινες και καθοδηγούν διά την τήρησιν των λογιστικών βιβλίων.

2. Προς οικονομικήν ένίσχυσιν του Συνεταιρισμού παρέχουσι δάνεια επί τόκω μέχρι 5 ο/ο έτησίως ή τε Βθνήκη Τράπεζα συμφώνως προς τους όρους της από 6 Δεκεμβρίου 1914 συμφάσεως αυτής μετά του Κράτους, της κυρωθείσης διά του νόμου 656 της 20 Φεβρουαρίου 1915, και ή Γεωργική Τράπεζα Μακεδονίας και Ηπειρου, συμφώνως προς τας διατά-

ξεις του άρθρου 8 του νόμου 603 της 31 Δεκεμβρίου 1914, ή και άλλαι Γεωργική Τράπεζαι.

**ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.**

**Διαδικασία διανομής.**

**Απόφασις περί διανομής.**

Άρθρον 29.

1. Περύ της δευτείας του κτήματος διανομής μεταξύ των συνταίρων και του καθορισμού των κλήρων, γνωμοδότη ή Γενική Συνέλευσις του συνεταιρισμού, αποφαινεται δε όριστικώς ή Επιτροπή επί της διανομής, εν ή όπι τοσ Προέδρου του συνεταιρισμού, εν τη περιπτώσει τούτη, μετέγει εις τοπογράφου μηχανικός, όριζόμενος υπό του Υπουργείου της Γεωργίας. Επί τή βάσει της αποφάσεως τούτης εκδίδονται επ' όνόματι τού κληροσίων παραχωρήτρια, εν όις κληρορίζεται, όσον οίόν τε λεπτομερώς, ή περιεχομένη εις έκάστον κληροσίων ιδιοκτησία.

2. Οι κλήροι, εν άνάγκη, έπιναται να είνε άνισοι κατ' έκτασιν, όσον όμως να είνε πλίτως ίσοι κατ' αξίαν, άποσφουομένης όσον οίόν τε της μεγάλης των γαιών κατατηρήσεως.

3. Γαίαι καλλιεργουόμεναι επί έμφυτεύσει ή κατά το επίπρα- τούν εν Ηπειρω και Δυτική Μακεδονία σύστημα της κληρονομικής νομής (μπάστινας) παραχωρούνται κατά προτίμησιν εις τους κληροσίου έμφυτεύσει αυτών ή κληρονομικούς νο- μείς, όν ο κληρός συμπληροδται μόνον δι' έτέρων γαιών κει- μένων εις το αυτό ή έτερον κτήμα, εις ο δικαιοται κατά το άρθρον 5 κλήρου.

**Υποχρεώσεσι συνεταιρισμού και μελών αυτου.**

Άρθρον 30.

1. Μέχρις ολοσχερούς εξολησεως του προς το Δημόσιον χρέ- ους, διατηρούνται εν ισχύι αι έναντι αυτου υποχρεώσεσις του συνεταιρισμού και των μελών αυτου.

2. Το πληρωτέον εις χρέμα ή είδος παρ' έκάστου των συνταί- ρων ποσόν όρίζεται μετά την συγκάμιδην έκάστης κατηγορίας προϊόντων υπό του Διοικητικού Συμβουλίου του Συνεταιρισμού, ή δε είπραξις αυτου γίνεται κατά τας διατάξεις του καταστα- τικού, έφαρμόζομένων, τή αίτησει του Διοικητικού Συμβουλίου του συνεταιρισμού, υπό των άρμοδίων ταμακίων άρχών κατά των καθυστερούντων όφειλετών των νόμων περί είσπραξέως δημόσιων εσόδων. (Νόμου ΓΑ5' άρθρ. 54 κλπ.).

3. Διά του καταστατικού δύναται να όρθω ή, ότι έκαστον των μελών υποχρεούται να μη εκποιή ή προϊόντα του πρό της πληρωμής των βαρυνούσων αυτου υποχρεώσεων. Η παράβασις της συμφωνίας τούτης τιμωρείται με την πωνήν του άρθρου 402 α' του Ποινικού νόμου και άν έτι έντεύθεν δέν επήληθε ζημία τις.

4. Εν ούδεμιά περιπτώσει επιτρέπεται εκμίσθωσις της κοι- νής βοσκής.

**Εμμετάλλευσις κλήρων.**

Άρθρον 31.

1. Έκάστος κληροσίου υποχρεούται να καλλιεργή αυτοπρο- σώπως τον περιελθέντα αυτω κλήρον, άπαγορευομένης της διά τρίτου προσώπου έμμεταλλεύσεως.

2. Επιτρέπεται ούχ ήττον, μετ' απόφαση του Συμβουλίου Ποικιλισμού, εκδομένης μετά γνωμάσευσιν της Επιτροπής επί της διανομής, ή εκμίσθωσις του κλήρου εν περιπτώσει άδυνα- μίας του κληροσίου προς αυτοπροσώπων του κτήματος έμμε- τάλλευσιν.

**ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.**

**Αναπαλλοτριώτον κλήρων και σχέσεις συγκληροσίων.**

**Αναπαλλοτριώτον των κλήρων.**

Άρθρον 32.

1. Το εις τον συνεταιρισμό παραχωρηθέν κτήμα και ή μετά

τήν διανομήν παραχωρηθείσα εις έκαστον εκ των συνεταίρων ατομική ιδιοκτησία, δεν δύναται να απαλλοτριωθή ή διατεθή αιτία θανάτου υπ' αυτού, απαγορεύεται δὲ επίσης και η σύστασις οιοδήποτε εμπραγμάτου δικαιώματος ἐπ' αὐτῶν. Κατ' ἐξαιρέσειν δύναται να ἐπιτραπῆ ἢ ἐκποίησης κλήρου, ἐὰν καταστή ἀδύνατος ἢ ὑπὸ τοῦ κληροῦχου ἐκμετάλλευσις αὐτοῦ, τῆς πρὸς ἐκποίησην ἀδείας παρεχομένης ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας μετὰ γνωμοδότησιν τῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῆς διανομῆς και τοῦ Συμβουλίου Ἐποικισμοῦ. Ἐπιτρέπεται ὡσαύτως να ἐγγραφῆ ὑποθήκη ἐπομένη τῆς τοῦ Δημοσίου, διὰ τὸ τίμημα τιαυτῆς, πρὸς ἀσφάλειαν δανείων γενομένων εἰς τοὺς κληροῦχους πρὸς ἀπόκτησιν γεωργικῶν ἐφοδίων ἢ ἐγκαταστάσεων ὑπὲρ τοῦ συνεταρισμοῦ ἢ τῆς χορηγήσεως τὸ δάνειον Τραπεζῆς ἢ τοῦ Κράτους.

2. Ἀγοράσται τοῦ ἐκποιουμένου κλήρου δύναται να εἶναι μόνον πρόσωπα δικαιοῦμενα εἰς ἐγκατάστασιν ἐν τῷ κτήματι, ἐν ἐλλείψει δὲ τοιούτων ὁ συνεταρισμός.

3. Ἐπ' ὄνοματι τοῦ νέου κληροῦχου ἐκδίδεται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας παραχωρητήριον μεταγραφόμενον νομίμως, ὃ δὲ ἀγοραστής διυδέχεται αὐτοδικαίως τὸν προκάτοχον εἰς ἀπάσας αὐτοῦ τὰς ἐκ τοῦ κτήματος ἀπορροῦσας σχέσεις αὐτοῦ.

4. Κατάσχεσις και πλειστηριασμός ἐπιτρέπεται ὡσαύτως μόνον ἐὰν πρόκειται να ἰκανοποιηθῶν ἀπαιτήσεις τοῦ Δημοσίου ἢ τοῦ Συνεταιρισμοῦ περὶ πληρωμῆς καθυστερουμένων δόσεων ἢ αἱ κατὰ τὸ ἄρθρον 34 ἀπαιτήσεις τῶν συγκληρονόμων.

5. Ἐπὶ τῶν καρπῶν τοιούτων κτημάτων ἐπιτρέπεται κατάσχεσις, ἀλλὰ μόνον διὰ τὴν ἰκανοποίησιν τῶν ἐξῆς ἀπαιτήσεων:

α) Ἀπαιτήσεων τοῦ Δημοσίου ἐκ φόρων και τόκου τοῦ τιμήματος τοῦ κτήματος ἢ τοῦ κεφαλαίου αὐτοῦ ἢ δικαστικῶν ἐξόδων, τελῶν, προστίμων και χρηματικῶν ποινῶν, ἐπιβληθεισῶν δι' ἀποφάσεως ποινικοῦ τινος δικαστηρίου.

β) Ἀπαιτήσεων ἰδιωτῶν, προερχομένων ἐκ δικαιώματος νομίμου διατροφῆς ἢ τοῦ συνεταρισμοῦ ἐκ δανείου χορηγηθέντος πρὸς τὸν σκοπὸν διατροφῆς ἢ καλλιέργειας.

γ) Ἀπαιτήσεων συγκληρονόμων κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 34.

δ) Ἀπαιτήσεων ἐκ συμβάσεων ἢ δικαστικῶν ἀποφάσεων λαβορῶν ὑπαρξῆν πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου.

**Ἀγγλικιώτης ιδιοκτήτου.**

**\*Ἄρθρον 33.**

1. Ἄν ἀπαθάνῃ ὁ κύριος τοῦ κτήματος και τινες ἢ πάντες οἱ κληρονόμοι εἶναι ἀγγλικοί, ἢ διοικήσει τοῦ κτήματος, διαρκούσης τῆς ἀγγλικιότητος πάντων ἢ τινῶν τῶν κληρονόμων, γίνεται ὑπὸ τοῦ προσώπου, τὸ ὁποῖον ὑπέδειξεν ὁ ἀπαθάνων, ἀλλίως ἀποφασίζει ὁ Εἰρηνοδίκης μετὰ σύμφωνον γνωματεύσειν τοῦ συγγενικοῦ συμβουλίου και τὸ ὁποῖον καθ' ἑκατέρην περίπτωσιν δύναται να εἶναι ἄλλο παρὰ τὸν ἐπιτροπὸν τοῦ ἀγγλικου, πρὸς ὃν λογοδοτεῖ. Ἡ ἀντικατάστασις τοῦ προσώπου τούτου γίνεται ὑπὸ τοῦ Εἰρηνοδίκου διὰ λόγους ἀποχρώντως δεδικαιολογημένους και μετὰ γνωματεύσειν τοῦ συγγενικοῦ συμβουλίου.

2. Μετὰ τὴν ἀγγλικίωσιν πάντων τῶν κληρονόμων, ἀκολουθεῖ ἡ ἐφαρμογή τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 31 και 32αμ.

**Σχέσεις συγκληρονόμων. Προσκύρωσις τοῦ κτήματος εἰς ἕνα.**

**\*Ἄρθρον 34.**

1. Ἐὰν ἀπαθάνῃ τοῦ ἰδιοκτήτου ὑπάρχωσι πλείονες κληρονόμοι ἀγγλικοί πάντες, ὁ Εἰρηνοδίκης προσκαλεῖ αὐτούς, και τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 30 τοῦ Νόμου ΧΠΘ' τῆς 17 Αὐγούστου 1861 συγγενικὸν συμβούλιον, ἐντὸς τεσσαράκοντα ἡμερῶν ἀπὸ τοῦ θανάτου, ὅπως αὐτοπροσώπως ἢ δι' ἰδίου ἑκάστος πληρεξουσίου συνέλθωσιν εἰς διάσκεψιν ἐπὶ τῷ ἰδίῳ προσκυρώσεως τοῦ κτήματος εἰς ἕνα ἐκ τῶν συγκληρονόμων.

2. Ἐὰν κατὰ τὴν διάσκεψιν ταύτην οἱ συγκληρονόμοι συμφωνήσων εἰς τίνα ἐξ αὐτῶν πρέπει να προσκυρωθῆ τὸ κτήμα και τίνα πρὸς πρέπει οὗτος να πληρώσῃ εἰς τοὺς λοιποὺς ἀμέσως

ἢ κατὰ δόσεις, διὰ τὰ κληρονομικὰ μερίδια, ὁ Εἰρηνοδίκης συντάσσει ἐκθεσιν, δι' ἧς βεβαιώνει τὴν γενομένην συμφωνίαν και προσκυρώνει τὸ κτήμα εἰς τὸ πρόσωπον ἐκεῖνο.

3. Ἐὰν δὲν ἐπέλθῃ συμφωνία, ὁ Εἰρηνοδίκης προβαίνει μετ' ἀκρόασιν πάντων τῶν παρόντων εἰς τὴν ἐκτίμησιν τῆς καθαρᾶς ἀξίας τοῦ κτήματος, ἀναβάλλων ἐν ἀνάγκῃ τὴν συνεδρίασιν και διατάσσων τὰς κατὰ τὴν κρίσιν τῆς ἀναγκαίας ἀποδείξεις περὶ αὐτῆς, λαμβανομένας ἀνευ τηρήσεως δικονομικῶν διατυπώσεων.

4. Κατὰ τὴν αὐτὴν συνεδρίασιν ἐρωτῶνται οἱ παραστάτες συγκληρονόμοι τίς ἐξ αὐτῶν ἀναδέχεται τὴν ὑποχρέωσιν να πληρώσῃ ἀμέσως εἰς μετρητὰ τὸ ἀναλογουὸν ἐκ τῆς ἀξίας τοῦ κτήματος εἰς τοὺς λοιποὺς συγκληρονόμους κληρονομικῶν μεριδίων. Εἰς τὸν ἀναδεχόμενον τὴν ὑποχρέωσιν ταύτην παρέχεται ἡ αἰτούμενη τυχὸν διορία, ἧς δὲν δύναται να εἶναι μείζων τοῦ ἐνὸς μηνός.

5. Ἐὰν πλείονες τοῦ ἐνὸς συγκληρονόμοι ἀναδέχωνται τὴν ὑποχρέωσιν τῆς ἀμέσου εἰς μετρητὰ πληρωμῆς, ἐνεργεῖται κλήρωσις. Κατὰ τὴν ὀρισθείσαν ὑπὸ τοῦ Εἰρηνοδίκου τακτὴν ἡμέραν, ἀνευ νέας προσκλήσεως, συνεχίζεται ἡ συνεδρία και ἡ καταβάλλονται εἰς τοὺς λοιποὺς συγκληρονόμους τὰ μερίδια εἰς μετρητὰ, ἢ ὁμολογεῖται παρ' αὐτῶν ἡ γενομένη καταβολή, ἢ προσάγειται νόμιμος ἀπόδειξις περὶ τῆς πληρωμῆς ἢ περὶ τῆς νομίμου καταθέσεως τῶν μεριδίων παρὰ τῷ Δημοσίῳ Ταμείῳ. Ὁ Εἰρηνοδίκης συντάσσει ἐκθεσιν δι' ἧς προσκυρώνει τὸ κτήμα εἰς τὸν οὕτως ἐκπληρώσαντα τὴν ὑποχρέωσιν τοῦ κληρονόμου.

6. Ἐὰν οὐδεὶς τῶν συγκληρονόμων ἀναδέχεται τὴν ὑποχρέωσιν τῆς ἀμέσου πληρωμῆς τῶν κληρονομικῶν μεριδίων τῶν λοιπῶν, ὁ Εἰρηνοδίκης προβαίνει εἰς ἐξαγωγήν κλήρων και προσκυρώνει τὸ κτήμα εἰς ἐκεῖνον, οὗ ἐξήχηθῆ ὁ κλήρος. Δὲν τίθεται πρὸς ἐξαγωγήν κλήρος δι' ἐκεῖνον ἐκ τῶν συγκληρονόμων, ὅστις ἤθελε δηλώσει, ὅτι προτιμᾷ να λάβῃ εἰς χροῖμα τὸ ἀναλογουὸν αὐτῷ. Ἄλλ' ἐὰν πάντες ἤθελον ζητήσῃ να ἐπωφεληθῶσι τῆς διατάξεως ταύτης, αἱ τοιαῦτα δηλώσεις δὲν λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν.

7. Ὁ εἰς ὃν προσπεκυρώθη τὸ κτήμα δύναται ἐντὸς δύο τοῦ πολὺ μηνῶν να τὸ μεταβιβάσῃ εἰς ἄλλον ἐκ τῶν συγκληρονόμων, θέλοντα ν' ἀποκτήσῃ αὐτό.

**Προκληρονόμος.**

**\*Ἄρθρον 35.**

1. Ὁ κληρονόμος, ἐπ' ὄνοματι τοῦ ὁποῖου προσπεκυρώθη κατὰ τὴν περίπτωσιν τῆς παραγράφου 6 τοῦ ἄρθρου 34 τὸ κτήμα, ὑποχρεοῦται να πληρώσῃ τὰ κληρονομικὰ μερίδια τῶν ἄλλων εἰς ἐπτὰ ἐτησίας δόσεις μετὰ τόκου πρὸς 6 ο), κατὰ τὴν μέθοδον τῆς συνθέτου τοκοχρεωλυστάς. Ἡ πρώτη δόσις εἶναι καταβλητέα τὴν 1 Σεπτεμβρίου μετὰ παρέλευσιν δώδεκα πλήρων μηνῶν ἀπὸ τῆς προσκυρώσεως τοῦ κτήματος. Δικαιφεταί ὅμως ὁ προκληρονόμος να καταβάλῃ δόσιν τινὰ ἢ και πάσας τὰς δόσεις πρὸ τῆς προθεσμίας ἐπὶ ἐκπτώσει τοῦ τόκου τοῦ ἀντιστοιχοῦντος διὰ τὸν ἐν τῷ μεταξύ χρόνον.

2. Ἡ Γεωργικὴ Τράπεζα Μακεδονίας και Ἡπίρου παρέχει δάνεια ἐνυπόθηκα, κατὰ τὸ ἄρθρον 7 τοῦ νόμου 603 τῆς 31 Δεκεμβρίου 1914, ἐπὶ ὑποθήκῃ πρὸς ἐξόφλησιν τῶν πρὸς τοὺς συγκληρονόμους χρεῶν τῶν προκληρονόμων. Τοιαῦτα ἐνυπόθηκα δάνεια παρέχουν και ἄλλαι Τράπεζαι. Ἡ ὑπόθηκῃ τῆς Τραπεζῆς ἔπεται, διὰ τὴν περίπτωσιν αὐτὴν, τῆς τοῦ Δημοσίου διὰ τὸ τίμημα.

**\*Ἄρθρον 36.**

Ἡ κυριότης τοῦ κτήματος ἀποκτάται κατὰ τὰς περιπτώσεις τοῦ ἄρθρου 35, διὰ τῆς εἰς τὸ οἰκείον βιβλίον νομίμου μεταγραφῆς τῆς ἐκθέσεως τοῦ Εἰρηνοδίκου, τῆς προσκυρώσεως τὸ κτήμα. Εἰς τὰς περιπτώσεις τῶν παραγράφων 2 και 5 τοῦ ἄρθρου 34 ἡ ἐκθεσις τοῦ Εἰρηνοδίκου ἀποτελεῖ τίτλον ὑπὲρ τῶν λοιπῶν κληρονόμων πρὸς ἐγγραφὴν ὑποθήκης διὰ τὴν ἐξασφάλισιν τῶν ἀξιώσεων αὐτῶν.



## ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'.

## Πειθαρχικαί και ποινικαί διατάξεις.

"Άρθρον 37.

1. Δημόσιοι, δημοτικοί και κοινοτικοί υπάλληλοι, άρνούμενοι ή άμελοῦντες τήν εκτέλεσιν τῶν εκ τού παρόντος νόμου άναπιθεμένων αύτοῖς έργων, τιμωροῦνται έφ' όσον δέν λαμβάνεται ειδική περι τούτου πρόνοια έν τῷ παρόντι νόμῳ υπό τού 'Υπουργού τῆς Γεωργίας διά πειθαρχικῶ προστίμου μέχρι διακοσίων (200) δραχμῶν.

2. Δικαστικοί λειτουργοί και υπάλληλοι έν γένει τιμωροῦνται διά τὰς αὐτάς παραβάσεις πειθαρχικῶς κατά τὰς ειδικὰς διατάξεις τού οργανισμού τῶν δικαστηρίων.

3. Μέλη τῆς κατά τὸ άρθρον 11 προσωρινῆς 'Επιτροπῆς ἢ τού Διοικητικοῦ και 'Εποπτικοῦ συμβουλίου τού συνεταιρισμοῦ, εάν εκ προθέσεως βλάπτουν τὰ συμφέροντα τού συνεταιρισμοῦ, υπόκεινται εις ποινικὴν δίωξιν, συμφώνως μετὰ τὸ άρθρον 402 τού Ποιν. νόμου και τιμωροῦνται μετὰ φυλάκισιν μέχρις ενὸς έτους ἢ μετὰ χρηματικὴν ποινὴν μέχρι χιλίων δραχμῶν ἢ μετὰ ἀμφοτέρας τὰς ποινὰς ταύτας, εφόσον δέν συντρέχει ἄλλη βαρύτερα κολάσιμος παράβασις.

## ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'.

## "Ομολογιαί ἀπαλλοτριώσεως.

"Άρθρον 38.

1. Αἱ κατά τὸ άρθρον 21 τού παρόντος νόμου ὁμολογιαί ἀπαλλοτριώσεως διά τήν καταβολὴν τῆς ἀποζημιώσεως τῶν ἀπαλλοτριουμένων ἀγροτικῶν κτημάτων εἰς ἀνώνομοι και ἐκδίδονται υπό τού 'Υπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν.

2. Ἡ ὀνομαστικὴ ἀξία τῶν ὁμολογιῶν τούτων ὀρίζεται εις δραχμὰς ἑκατὸν, δύναται δὲ νὰ ἐκδοθῶσιν εις τίτλους μιᾶς, δέκα και ἑκατῶν ὁμολογιῶν.

3. Διὰ Β. διατάγματος, προκαλουμένου υπό τού 'Υπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ρυθμίζεται ἡ ἐκδοσις τῶν ὁμολογιῶν εις σειράς ἐξ εἰκοσι πέντε ἢ πενήτηντα ἑκατομμυρίων ἑκάστης.

"Άρθρον 39.

1. Αἱ ὁμολογιαί ἀπαλλοτριώσεως φέρουσι τόκον 6 ο)ο ετησίως πληρωτέον δι' ἐξαμηνιαίων τοκομεριδίων λήξεως 30 Σεπτεμβρίου και 31ης Μαρτίου ἑκάστου έτους.

2. Τὰ τοκομερίδια δέν υπόκεινται εις οἰανδήποτε κατάσχεσιν.

3. Ἡ ἀπόσβεσις δὲ τῆς ἀξίας αὐτῶν γενήσεται διά κληρώσεως εντὸς τριάκοντα ετών ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως ἑκάστης σειράς αὐτῶν, ἐπὶ τῇ βάσει τού διὰ Β. διατάγματος ἐκδοθησομένου τοκοχρεωλυτικοῦ πίνακος.

4. Ἡ Κυβέρνησις δύναται και πρὸ τῆς παρελεύσεως τῆς τριακονταετίας νὰ προβῇ εις τήν ὀλοσχερῆ ἐξόφλησιν τῶν ὁμολογιῶν.

5. Διὰ Β. διατάγματος, προκαλουμένου υπό τού 'Υπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, κανονισθῆσεται ὁ τρόπος τῆς εκτελέσεως τού παρόντος άρθρου, ὅσον ἀφορᾷ τὸν χρόνον τῶν κληρώσεων και τὸν τρόπον τῆς διεξαγωγῆς αὐτῶν.

6. Ἐπίσης διὰ Β. διατάγματος, προκαλουμένου υπό τού αὐτοῦ 'Υπουργοῦ, κανονισθῆσονται τὰ τῆς υπογραφῆς τῶν τίτλων τῶν ὁμολογιῶν.

"Άρθρον 40.

Τὰ λήξαντα τοκομερίδια και αἱ κληρωθεῖσαι ὁμολογιαί εἰνε δεκατὰ πρὸς ἐξαργύρωσιν εις τὸ Δημόσιον Ταμεῖον και πρὸς πληρωμὴν φόρων, παραγράφονται δὲ ἀμφοτέροι μετὰ πενταετίαν ἀπὸ τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν ἦσαν πληρωτέαι.

"Άρθρον 41.

1. Πρὸς ἀσφάλειαν τῆς πληρωμῆς τού τε τόκου και τού ἀντιτίμου τῶν κληρουμένων κατ' έτος ὁμολογιῶν παραχωροῦνται αἱ εἰσπράξεις, ὡς τὸ Δημόσιον θέλει ἐνεργῆ κατὰ τὰς διατάξεις τού παρόντος νόμου, αἰτινες και λογίζονται ὡς παρακαταθήκη ὑπὲρ αὐτῶν. Ἀπαγορεύεται πᾶσα διάθεσις αὐτῶν δι' ἄλλας ἀνάγκας τού Δημοσίου, ὡς και πᾶς συμπληρισμός. Ἐξαιροῦνται αἱ κατά τὰ άρθρα 26 § 2, β' και 49 § 4 ἀποδιδόμεναι εις τὴν Τράπεζαν εἰσπράξεις.

2. Οἱ εἰσπράττοντες τὰ εἰρημένα ποσὰ ταμιαί ἢ ἄλλοι δημόσιοι υπάλληλοι εἶναι προσωπικῶς ὑπόλογοι εναντι τῶν κατόχων ὁμολογιῶν διά πᾶσαν παράβασιν τῶν έν τῇ προηγουμένη παραγράφῳ ὀρισθέντων, ὑποκείμενοι και εις ποινικὴν καταδίωξιν, κατὰ τὰς διατάξεις τού άρθρου 394 τού Ποινικοῦ νόμου.

3. Πρὸς συμπλήρωσιν τού ἀπαιτουμένου ποσοῦ διὰ τὴν πληρωμὴν τῆς ὑπηρεσίας τῶν δανείων δι' ὁμολογιῶν ἀπαλλοτριώσεως δέον νὰ κατατίθεται ἐνὰ τούλάχιστον μῆνα πρὸ τῆς τεταγμένης δι' αὐτὴν ἡμέρας τὸ ἐλλείπον ποσὸν παρὰ τῷ Ταμείῳ Παρακαταθηκῶν ἢ τῇ ἀναλαβούσῃ τὴν ὑπηρεσίαν τῶν ὁμολογιῶν Τραπεζῇ.

4. Παρελθούσης τῆς ὀριζομένης έν τῇ προηγουμένη παραγράφῳ προθεσμίας πρὸς κατάθεσιν τού ἐλλείποντος ποσοῦ χωρὶς νὰ πραγματοποιηθῇ αὐτὴ, διατελοῦσιν ἐπὶ μίαν διετίαν ἀπὸ τῆς ἡμέρας ταύτης ὑπεργυνοὶ αἱ εκ τού φόρου τῆς δεκάτης και τῶν ἀποτριώντων κτηγῶν εἰσπράξεις πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς ἐμπροθέσου ἐξοφλήσεως τῶν κατὰ τὴν διετίαν ταύτην ὀφειλομένων τοκοχρεωλυτικῶν ὀσσεων. Συμπληρωθέντος τού διὰ τὴν ἐξόφλησιν τῆς διετίας ἀπαιτουμένου ποσοῦ ἢ ὑπεργυότης παύει και πρὸ τῆς λήξεως τῆς διετίας.

5. Ἐν περιπτώσει ἀντικαταστάσεως τού φόρου τῆς δεκάτης ἢ τῶν ἀποτριώντων δι' ἄλλων, αἱ εκ τῶν τελευταίων τούτων εἰσπράξεις χρησιμεῦουσι πρὸς ἐξασφάλισιν τῶν έν ταῖς προηγουμέναις παραγράφαις ἀναφερομένων πληρωμῶν.

"Άρθρον 42.

1. Ἐπιτρέπεται ἵνα διὰ Β. διατάγματος, προτάσει τού 'Υπουργικοῦ Συμβουλίου, κυρωθῇ σύμβασις μεταξὺ τῶν 'Υπουργῶν Γεωργίας και Οἰκονομικῶν ἀφ' ενὸς και μιᾶς τῶν έν Ἑλλάδι ἀνεγνωρισμένων Τραπεζῶν ἀφ' ἑτέρου, δι' ἧς ἡ Τράπεζα ν' ἀναλαμβάνῃ ἢ και συνάμα νὰ ἐγγυηθῇ τὴν ὑπηρεσίαν τῶν ὁμολογιῶν ἐπὶ προμηθεῖα καταβαλλομένη υπό τῶν ὁμολογιούχων, μὴ δυναμένη νὰ υπερβῇ τὸ δύο ἐπὶ τοῖς ἑκατῶν (2 ο/ο) ετησίως ἐπὶ τού ποσοῦ τῆς ὑπηρεσίας, ἐκχωρουμένων ὀριστικῶς εις τὴν Τράπεζαν τῶν υπό τού παρόντος ὀριζομένων διὰ τὴν ἀσφάλειαν τῶν ὁμολογιῶν προσόδων.

2. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ κανονισθῆσεται διὰ Β. διατάγματος, προκαλουμένου υπό τού 'Υπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ὁ τρόπος τῆς ἀναλήψεως εκ τού Ταμείου Παρακαταθηκῶν τῶν κατὰ τὰς διατάξεις τού άρθρου 41 εις τὸ Ταμεῖον ταῦτο τυγῶν κατατεθεισῶν εἰσπράξεων.

"Άρθρον 43.

1. Εἰς τὸν προϋπολογισμόν τῶν ἐξόδων τού 'Υπουργείου τῆς Γεωργίας ἐγγράφεται ἡ ἀπαιτουμένη πίστωσις, εις βάρος τῆς ὁποίας ἐκδίδονται υπό τούτου ἐπ' ὀνόματι τῶν δικαιούχων τὰ προσήκοντα χρηματικὰ ἐντάλματα πρὸς πληρωμὴν τῆς ἀποζημιώσεως τῶν ἀπαλλοτριουμένων ἀγροτικῶν κτημάτων.

2. Εἰς τὸν προϋπολογισμόν δὲ τῶν ἐξόδων τού 'Υπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν ἐγγράφεται ὡσαύτως ἡ ἀπαιτουμένη κατ' έτος πίστωσις διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τού δανείου ἀπαλλοτριώσεως, ὡς και διὰ τὴν εκτύπωσιν τῶν τίτλων, ἧτις δύναται νὰ ἐνεργηθῇ ἄνευ δημοσίου συναγωνισμού.

"Άρθρον 44.

1. Οἱ ταμιαί ἐξοφλοῦντες τὰ ἀποστελλόμενα αὐτοῖς χρηματικὰ ἐντάλματα διά τακτικῆς ἀποδείξεως τῶν δικαιούχων, μὴ ὑποκειμένης εις οὐδὲν τέλος χαρτοσήμου, παραδίδουσιν αὐτοῖς ἴσης ἀξίας ὁμολογιας, τὸ ἀντίτιμον τῶν ὁποίων εἰσάγουσιν ἀμέσως δι' ἐκδόσεως τακτικοῦ γραμματίου παραλάβῃς ἐπὶ τού οἰκείου κεφαλαίου και άρθρου τού προϋπολογισμοῦ τῶν ἐσόδων υπό τὸν τίτλον ἀποτῶν ὁμολογιῶν ἀπαλλοτριώσεως ἐκδόσεως έτους. . . »

2. Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν τὸ πληρωτέον τοῖς δικαιούχοις ποσὸν ἀφίνει και κλάσματα χρηματικὰ, μὴ καλυπτόμενα υπό ἀκεραίας ὁμολογιας, θέλουσι καταβῆσθαι ταῦτα τοῖς δικαιούχοις εις μετρητὰ.

"Άρθρον 45.

1. Ἐὰν δι' οἰονδήποτε νομικῶν ἢ πραγματικῶν κώλυμα, ἀναγῆ-

μενον εις τὸ πρόσωπον τοῦ δικαιοῦχου, ἢ ἐξόφλησις τοῦ ἐντάλματος δὲν δύναται νὰ ἐνεργηθῆ, ἐξοφλεῖται τοῦτο ὑπὸ τοῦ ταμίου δι' ἀποδείξεως αὐτοῦ, ἐπὶ συμφητισμῶ, καὶ τὸ ποσὸν τοῦ ἐντάλματος κατατίθεται ὑπ' αὐτοῦ εἰς τὸ Ταμεῖον Παρακαταθηκῶν εἰς ὁμολογίας, ἐκδιδομένου τοῦ προσήκοντος γραμματίου παρακαταθήκης αὐτουσίῳ ἢ καὶ κοινῆς ἐν τῇ περιπτώσει τῆς τελευταίας παραγράφου τοῦ προηγουμένου ἄρθρου.

2. Ἐπίσης κατατίθεται παρὰ τῷ Ταμεῖῳ Παρακαταθηκῶν τὸ ἀντίτιμον τῶν τοκομεριδίων καὶ τῶν κληρουμένων ὁμολογιῶν τῶν κατὰ τὰ ἀνωτέρω κατατεθεισῶν εἰς τὸ αὐτὸ Ταμεῖον.

3. Ἡ κατὰ τὴν β' παράγραφον τοῦ προηγουμένου ἄρθρου συνιστωμένη παρακαταθήκη ὑπόκειται εἰς πενταετὴ παραγραφήν, ἀφ' ἧς ἡμέρας ἠδύναται νὰ ἀναληφθῆ.

\*Ἄρθρον 46.

1. Δημόσιοι ὑπάλληλοι ἢ ἰδιῶται δύναται νὰ καταθέσωσιν ὁμολογίας ἀπαλλοτριώσεως εἰς τὸ Δημόσιον ταμεῖον ἢ εἰς δημοτικὸν, ἢ εἰς ταμεῖον ἄλλου νομικοῦ προσώπου δημοσίου δικαίου ὡς ἐγγύησιν εἰς τὴν ὀνομαστικὴν αὐτῶν ἀξίαν.

2. Ἐπιτρέπεται ἢ ἐπένδυσαι χρήματων εἰς ὁμολογίας ἀπαλλοτριώσεως, καὶ

α') Ὅσακις κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ περὶ ἐπιτροπείας νόμου, πρόκειται ἢ νὰ καταστῶσι παραγωγὰ χρήματα περιουσίας διατελούσης ὑπὸ ἐπιτροπείᾳ ἢ νὰ κατατεθῶσι ταῦτα παρὰ τῆ Ἐθνικῆ Τραπεζῇ ἢ τῷ Ταμεῖῳ Παρακαταθηκῶν.

β') Ὅσακις κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ περὶ πτωχεύσεως νόμου, πρόκειται νὰ κατατεθῶσι χρήματα εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον ἢ εἰς Τράπεζαν ἢ τὸ Ταμεῖον Παρακαταθηκῶν.

γ') Ὅσακις κληθῶν ἐκκειμένης κληρονομίας ἔχει εἰς χεῖρας του μνηστῆρα χρήματα.

δ') Ὅσακις ἀσφαλιστικαὶ Ἐταιρεῖαι ὀφείλουσι κατὰ τοὺς νειμένους νόμους, νὰ καταθέσωσιν εἰς Τράπεζαν ἢ εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον ἐγγύησιν ἢ μέρος τῶν εἰσπράξεων τῶν.

3. Αἱ ὁμολογίαι ἀπαλλοτριώσεως εἶνε δεκταὶ ἀντὶ μετρητῶν κατὰ τὴν ὀνομαστικὴν αὐτῶν ἀξίαν.

α') Πρὸς ἐξόφλησιν τοῦ τιμήματος δημοσίων κτημάτων, ἀστικῶν ἢ ἀγροτικῶν, ἐκποιουμένων διὰ δημοπρασίας.

β') Πρὸς ἐξόφλησιν τοῦ ποσῦ τοῦ ὀφειλομένου ὑπὸ τοῦ ἔχοντος δικαίωμα ἐξουσίας (τεσσαροῦφ) ἐπὶ δημοσίας γῆς διὰ τὴν μετατροπὴν τοῦ δικαίωματος τούτου εἰς δικαίωμα πλήρους ἰδιοκτησίας.

4. Ὅσακις ἢ ἀποζημιώσεις καταβάλλεται εἰς ὁμολογίας αἱ ἀπαιτήσεις δανειστῶν ἐνυποθήκων ἢ μὴ πληρώνονται εἰς ὁμολογίας κατὰ τὴν ὀνομαστικὴν αὐτῶν ἀξίαν.

\*Ἄρθρον 47.

Αἱ ἀποδείξεις ἐξοφλήσεως τῶν τοκομεριδίων καὶ τῶν κληρουμένων ὁμολογιῶν δὲν ὑπόκεινται εἰς τέλος χαρτοσήμου.

\*Ἄρθρον 48.

1. Μέχρι τῆς ἐκδόσεως ὀριστικῶν ὁμολογιῶν ἀπαλλοτριώσεως, ἐπιτρέπεται ἢ ἐκδοσεὶ προσωρινῶν τοιούτων κατὰ τὰ διὰ Β. διατάγματα εἰδικώτερον κανονισθησόμενα.

## ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ'.

**Περὶ ρυθμίσεως τῶν ἐννόμων σχέσεων ἐπὶ τῶν κατὰ τοὺς ὀθωμανικοὺς νόμους δημοσίων γαιῶν.**

*Μεταρροπὴ ἐξουσίας εἰς κυριότητα.*

\*Ἄρθρον 49.

1. Εἰς τοὺς ἔχοντας δικαίωμα ἐξουσίας (τεσσαροῦφ) ἐπὶ τῶν ἀκινήτων κτημάτων, τῶν ἀποτελούντων τὴν κατηγορίαν τῶν δημοσίων γαιῶν (εἰραζι-ἰ-ἔμριγέ) κατὰ τὸν νόμον τῆς 7 Φεβρουαρίου 1274 (1856) καὶ τοὺς μεταγενεστέρους συσχετικῶς νόμους, παραχωρεῖται, κατὰ τὰ τέσσαρα πέμπτα ἐξ ἀδιαίρετου, καὶ τὸ ἐπὶ τοῦ ὅλου κτήματος ἀνήκον εἰς τὸ Δημόσιον δικαίωμα κυριότητος (ρεκαμπέ). Καταργοῦνται δὲ διὰ τὸ μέλλον πάντες οἱ νόμοι περιορισμοὶ καὶ οἱ ὑφιστάμενοι περὶ τὴν κληρονομίαν, τὴν κάρπωσιν, τὴν διάθεσιν τῶν τοιούτων κτημάτων καὶ πάντα τὰ ἐπ' αὐτῶν ὑπάρχοντα δικαίωματα τοῦ Δημοσίου.

2. Εἰς ἀντάλλαγμα τῆς παραχωρουμένης κυριότητος τοῦ Δημοσίου καὶ τῆς καταργήσεως τῶν ὑπαρχόντων ἐπὶ τῶν τοιούτων κτημάτων, νομίμων περιορισμῶν καὶ δικαιωμάτων αὐτοῦ, τὸ Δημόσιον ἀναγκτῆ κατὰ τὸ ἐν πέμπτον ἐξ ἀδιαίρετου ἐπὶ τοῦ ὅλου κτήματος τὸ εἰς τὸν μέχρι τοῦδε ἐξουσιαστὴν παραχωρημένον δικαίωμα ἐξουσίας (τεσσαροῦφ).

3. Αἱ κατὰ τὰ ἀνω ἐδάφια νομικαὶ μεταβολαὶ ἐπέρχονται αὐτοδικαίως, ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2468 διατάγματος τῆς Προσωρινῆς ἐν Θεσσαλονίκῃ Κυβερνήσεως (20 Μαΐου 1917). Ὁ ἔχων τὸ δικαίωμα ἐξουσίας ἀποκτῆται οὐτοτρόπως τὸ δικαίωμα τῆς πληρωμῆς καὶ ἀμετακλήτου κυριότητος ἐπὶ τῶν τεσσάρων πέμπτων ἐξ ἀδιαίρετου τοῦ κτήματος, τὸ δὲ Δημόσιον δικαίωμα συγκυριότητος καὶ συνδιακατοχῆς κατὰ τὸ ἐν πέμπτον ἐξ ἀδιαίρετου τοῦ αὐτοῦ κτήματος.

4. Τὰ ἔσοδα τοῦ Δημοσίου ἐκ τῆς κατὰ τὸ παρὸν καὶ ἐπόμενα ἄρθρα συγκυριότητος αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ ἐνὸς πέμπτου, ἧτοι τὰ εἰσοδήματα ἢ τὸ τίμημα τοῦ πέμπτου τούτου, ἀποδίδονται ὡς εἰσφορὰ τοῦ Κράτους εἰς τὴν Γεωργικὴν Τράπεζαν Μακεδονίας καὶ Ἡπείρου ἢ τὴν Γεωργικὴν Τράπεζαν τῶν Νήσων ἀναλόγως τῆς προσλεύσεως αὐτῶν.

*Πρόσωπα δικαιούμενα.*

\*Ἄρθρον 50.

Πρὸς καθορισμὸν τῶν προσώπων, ἅτινα ἀποκτῶσι δικαίωμα κυριότητος ἐπὶ τῶν τεσσάρων πέμπτων τοῦ κτήματος, ὅπερ πρότερον κατεῖχτο ὡς δημοσίαι γῆ, λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν:

α') Οἱ ἐπ' ὀνόματι τῶν ἐξουσιαστῶν ἐκδεδομένοι νόμοι τίτλοι ἢ ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν τοιαῦτα ἀκίνητα μετεβιβάσθησαν μετὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ νόμου 147 τῆς 5ης Ἰανουαρίου 1914, αἱ δυνάμει τῶν Ἑλληνικῶν νόμων ἐγκύριως συντελεσθεῖσαι πράξεις μεταβιβάσεως καὶ οἱ τίτλοι τῶν δικαιοπαρῶχων.

β') Οἱ ὑπὲρ τῶν πρώην ἐξουσιαστῶν ἐκδεδομένοι τίτλοι: ἐὰν οἱ κατὰ τὰ ἄρθρα 54 καὶ 75 τοῦ νόμου τῆς 7 Φεβρουαρίου 1274 (ὡς ἐτροποποιήθησαν διὰ μεταγενεστέρων νόμων, ἰσχυρῶντων πρὸ τῆς 5ης Ὀκτωβρίου 1912) ἔχοντες δικαίωμα κληρονομικῶν δὲν ἀπέκτησαν τίτλους ἐπ' ὀνόματι τῶν.

γ') Ἡ δεκαετὴς παραγραφή, ἐφ' ὅσον συντρέχουν οἱ ὅροι τῶν ἄρθρων 20 καὶ 78 ἐδ. α' τοῦ αὐτοῦ νόμου περὶ δημοσίων γαιῶν, ἐὰν συνεπληρώθη πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος διατάγματος. Ἐπὶ τῆς περιπτώσεως ὅμως τοῦ ἐδ. β' τοῦ ἄρθρου 78 ἢ παραγραφή δὲν λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν καὶ μόνον ὁ καλλιερῆσας ἔχει δικαίωμα προτιμήσεως κατὰ τὴν ἀγορὰν τῶν γαιῶν τούτων ἀπὸ τοῦ Δημοσίου, κατὰ τὰ εἰδικῶς διὰ τῶν περὶ διοικήσεως τῶν δημοσίων κτημάτων τοῦ Κράτους νόμων ὀρισθησόμενα.

δ') Ἡ δεκάτης παραγραφή τῶν εἰς πρόσφυγας παραχωρηθεισῶν γαιῶν κατὰ τὰς διατάξεις τῶν διαταγμάτων τῆς 11ης Τριμαζίου Ἐββὲλ 1305 καὶ 11 Δεκεμβρίου 1903.

*Ἀπαλλαγὴ μικρᾶς ἰδιοκτησίας.*

\*Ἄρθρον 51.

1. Εἰς γεωργοὺς κατέχοντες καὶ αὐτοκαλλιερῶντας γαῖας, ὧν ἡ ἔκτασις δὲν εἶναι ἀνωτέρα τῶν διακοσίων στρεμμάτων ἀσκεποῦς γῆς, ἢ ἰδιοκτητίας φυτειῶν ἴσης ἔκτασεως, παραχωρεῖται ἄνευ ἀνταλλάγματος τὸ δικαίωμα τῆς πλήρους καὶ ἀμετακλήτου κυριότητος ἐφ' ὅλης τῆς ἔκτασεως, εἴτε ἡ καλλιερῶσι μὲν ἢ πεφουμένη ἔκτασις ἐξουσιάζεται δυνάμει τίτλου ἢ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 20 καὶ 78 παραγράφης, εἴτε ἐξεχερῶθη ἐκ νεκρῶν γαιῶν τῆ ἀδείᾳ τῆς ἀρχῆς ἢ ἄνευ αὐτῆς (ἄρθρον 102 νόμου περὶ γαιῶν) ἢ ἐκ γαιῶν ἀφισμένων εἰς τὴν κοινὴν χρῆσιν (ἄρθρον 91 καὶ ἐπομ. τοῦ αὐτοῦ νόμου).

2. Αἱ ἀνωτέρω διατάξεις δύναται νὰ ἐφαρμοσθοῦν μετ' ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας καὶ σύμφωνα γνῶμην τοῦ Συμβουλίου τῶν Κτημάτων καὶ ἐπὶ καλλιερῶσι μὲν ἔκτασεων, αἱ

πινες μετεβλήθησαν εις ταιούτας έντός τής μέχρι τέλους του έτους 1925 τριακονταετίας, έκ γαιών άπολύτως βαλτωδών ή έλαδών, μη χρησίμων ούτε προς καλλιέργειαν ούτε προς βοσκήν.

3. Στεροούνται του εύεργετήματος τής κατά το έδάφ. 1 άπαλλαγής οι στερηθέντες των πολιτικών των δικαιωμάτων ή καταδικασθέντες επί άνοποταξία ή λιποταξία έν γενική ή μερική έπιστρατεύσει, έφ' όσον οι πράξεις, δι' ός καταδικάσθησαν, διαπράχθησαν μετά την 31 Δεκεμβρίου 1917.

#### Δικαιώματα Δημοσίου.

##### Άρθρον 52

1. Μένουσιν άπαραμείωτα τα κατά τους έθωμανικούς νόμους άνήκοντα μέχρι τουδε εις το Δημόσιον δικαιώματα επί έγκαταλειφθεισών κατά την διάταξιν του άρθρου 72 του Όθωμανικού νόμου περί γαιών, ως και τα δικαιώματα του Δημοσίου, τα καθοριζόμενα εις τα άρθρα 91 και έπόμενα του αὐτου νόμου περί γαιών.

2. Η κυριότης επί τούτουτων κτημάτων παραμένει πλήρης εις το Δημόσιον, δικαιούμενον να προβή εις την κατάληψιν αυτών και την άποβολήν του παρονόμως κατέχοντος δια τής διοικητικής όδοϋ.

3. Τα δικαιώματα του Δημοσίου επί δασικών εκτάσεων τα πηγάζοντα έκ διατάξεων του Όθωμανικού νόμου περί γαιών παραμένουν ισχυρά.

#### Φυτεία και οικοδομαί.

##### Άρθρον 53.

1. Έάν επί δημοσίων γαιών υπάρχουν φυτεία ή οικοδομαί, ατινες κατά τας διατάξεις του νόμου 7 Ραμαζάν 1274 άνήκουσι κατά κυριότητα εις άλλο πρόσωπον, παρά το έχον δικαίωμα έξουσιασεως επί τής δημοσίας γής, το κατά το άρθρον 51 του παρόντος νόμου δικαίωμα πλήρους και άμετακλήτου κυριότητος παραχωρείται έφ' ολοκλήρου του έδάφους επί μέν φυτειών εις τήν έμφυτευτήν, επί δε οικοδομών εις τόν οικοδομήσαντα, άν ή οικοδομή είναι πολυτιμότερα του έδάφους. Το δικαίωμα τής χωριότης έξουσιασεως (τεσσαρούφ) άποσβέννυται, συνολικηρούμενον προς το δικαίωμα τής κυριότητος.

2. Ο έμφυτευτής ή ο οικοδομήσας υποχρεούται να καταβάλη άποζημίωσιν εις τόν έχοντα την έξουσίαν (τεσσαρούφ) επί τής γής. Το ποσόν αυτης όρίζεται υπό του δικαστηρίου, όπερ επιτρέπεται να τάξη και διαρίαν, μέχρι πέντε το πολυ έτών, προς κατάβολήν, αυτου κατά δόσεις μετά του νομίμου τόκου.

3. Διά τας γεωργικας οικίας τας εύρισκαμένας έντός τσιφλικιών και χρησιμοποιουμένας προς κατοικίαν των οικογενειών των έπιμόρτων καλλιεργητών, τεκμαίρεται, μέχρις άποδείξεως του εναντίου, ότι οικοδομήθησαν υπό αυτών ή των γονέων των, έφ' όσον ο άρχηγός τής οικογενείας έγεννήθη έν τώ ιδίω τσιφλικίω και καλλιεργεί από μνάς τουλάχιστον γενεάς τους άγρούς του τσιφλικίου επί μορτή.

4. Αι διατάξεις του άρθρου τούτου εφαρμόζονται και επί κήπων κειμένων έκτός τής περιοχής των πόλεων.

##### Άρθρον 54.

1. Η διαχείρισις ολοκλήρου του έπικονίου κτήματος άφίεται εις τόν κάτοχον αυτου μέχρι τής δικαστικής διανομής του κτήματος ή τής κατά το άρθρον 56 έξαγοράς του εις το Δημόσιον άνήκοντος έξ άδαιρέτου ένός πέμπτου. Το εις το Δημόσιον άναλοφούν έν πέμπτου, έκ τής όλης έτησίως καθαρās προσόδου του κτήματος καθορίζεται κατά τας διατάξεις του άρθρου 62 του παρόντος νόμου.

2. Κατά πάσαν περίπτωσιν δύναται το Δημόσιον, δι' άποφάσεως του επί τής Γεωργίας Υπουργού, να άφαιρέση την διαχείρισιν του άνήκοντος αυτω ένός πέμπτου έξ άδαιρέτου και να διαχειρισθ ή μερίδιον τούτο συμφώνως με τας κειμένας διατάξεις.

#### Διανομή.

##### Άρθρον 55.

1. Η διανομή του κοινού κτήματος δύναται να ζητηθ ή κατά τας διατάξεις των άρθρων 1088 και έπόμε. τής Πολιτικής

Δικονομίας, λαμβάνει δ' έκαστος έν των συγκυρίων το άνήκον αυτω μέρος αυτουσίον, έφ' όσον είναι δυνατόν το εις το Δημόσιον περιερχόμενον έν πέμπτου να άποτελή συνεχή έκτασιν κατάλληλον προς γεωργικήν έγκατάστασιν γεωργών, άλλως το Δικαστήριον διατάσει την πώλησιν του κτήματος (άρθρ. 1092 έδάφ. 2 Πολ. Δικον.). Έπί των συνεπεία διανομής περιερχομένων εις αυτο εκτάσεων, το Δημόσιον έγκαθιστά κατά προτίμησιν γεωργούς, έκ των εις το διανεμηθέν κτήμα διαμενόντων έπιμόρτων καλλιεργητών. Έν ή δε περιπτώσει οι έπιμόρτοι καλλιεργηται του κτήματος έγκατασταθούν εις το λαχόν τω Δημοσίω μέρος, αι μεταξύ ιδιοκτητου και αυτών υπάρχουσαι κολληγικαι σχέσεις καταλύονται.

2. Έάν του όλου κτήματος ή έκτασις δεν είναι ανώτερα των 2500 στρεμμάτων, δεν γίνεται διανομή, άλλα ή κυριότης του άνήκοντος εις το Δημόσιον ένός πέμπτου περιέρχεται εις τόν κύριον των τεσσάρων πέμπτων, όστις υποχρεούται να καταβάλη το τίμημα αυτου, όριζόμενον κατά το άρθρον 62 του παρόντος νόμου.

#### Έξαγορά μεριδίου Δημοσίου.

##### Άρθρον 56.

1. Έάν πρόκειται περί κτήματος έχοντος όλικήν έκτασιν ανώτεραν των 2500 στρεμμάτων, το δε Δημόσιον δεν προτίθεται να έγκαταστήση καλλιεργητάς, κατά τας διατάξεις του άγροτικού νόμου, εις το περιερχόμενον εις αυτο μέρος του κτήματος, δικαιούται να έξαγοράση το μέρος τούτο ο γενόμενος κύριος των τεσσάρων πέμπτων του όλου κτήματος επί τιμήματι έξευρισκομένω κατά τα έν τω άρθρω 62 όριζόμενα.

2. Η άπόφασις του Δημοσίου, ότι δεν θέλει εγκαταστήση εις το άνήκον αυτω μερίδιον καλλιεργητάς, λαμβάνεται υπό του επί τής Γεωργίας Υπουργού, μετά γνωμοδότησιν του κατά τόν οργανισμόν του Υπουργείου τής Γεωργίας Συμβουλίου Έποικισμού, κοινοποιείται δε εις τόν συγκύριον είτε πρό τής διανομής, είτε το βραδύτερον έντός τριών μηνών από τής τελεσιδικίας τής περί διανομής άποφάσεως. Έντός δε δύο μηνών από τής κοινοποιήσεως υποχρεούται ο κύριος των τεσσάρων πέμπτων να δηλώση εις τόν άρμόδιον Οικονομικόν Έφορον άν θέλη να έξασκήση το κατά προτίμησιν άνήκον εις αυτον δικαίωμα τής έξαγοράς, άλλως άποβάλλει το δικαίωμα τούτο τής προτιμήσεως, το δε Δημόσιον διαθέτει το κτήμα κατά τας γενικας περί διοικήσεως των κτημάτων του Κράτους διατάξεις.

##### Άρθρον 57.

Τα δικαιώματα υποθήκης ή κατασχέσεως, τα υπάρχοντα επί κτημάτων υπαγομένων εις την κατηγορίαν των δημοσίων γαιών, περιορίζονται αυτοδικαίως άμα τή ισχύϊ του παρόντος νόμου μόνον εις τα τέσσαρα πέμπτα έξ άδαιρέτου τα περιερχόμενα εις τους τείως έξουσιαστάς. Αν δε ολοκλήρου του υπεργίου κτήματος ή κυριότης περιέρχεται εις τόν όφειλέτην, τα δικαιώματα των δανειστών άσκούνται έφ' ολοκλήρου.

#### Καθορισμός εισοδήματος μεριδίου Δημοσίου.

##### Άρθρον 58.

1. Ο κατά το άρθρον 54 διαχειριζόμενος το έπικόνον κτήμα κάτοχος θεωρείται ως νόμιμος κατά τα άρθρα 951 έπόμε. Πολιτ. Δικονομίας μεσεγγυούχος του ένός πέμπτου του άνήκοντος εις το Δημόσιον.

2. Έντός του μηνός Οκτωβρίου έκαστου έτους υποχρεούται να έπιδώση εις τόν Οικονομικόν Έφορον ή τόν Πρόεδρον τής Κοινότητος ή εις άλλην δημοσίαν άρχην δι' άποφάσεως του Υπουργού τής Γεωργίας όριζομένην έν τή περιφερεία των όποιων κείται το κτήμα, λεπτομερή δήλωσιν περιέχουσαν α) το έκ του κτήματος άκαθάριστον εισόδημα των προηγουμένων δώδεκα μηνών εις είδη προϊόντων και τιμήν αυτών, β) τας δαπάνας, ατινες καταβλήθησαν προς παραγωγήν του εισοδήματος.

3. Οί κατά τὰς διατάξεις τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου ἐπιδίδοντες ἐκπρόθεσμον δῆλωσιν ὑπόκεινται εἰς τὴν πληρωμὴν προσθέτου δικαιώματος ἴσου πρὸς τὸ ἐν πέμπτον τοῦ εἰς τὸ Δημόσιον ἀναλογούντος δικαιώματος ἐκ τοῦ δηλουμένου εἰσοδήματος, συμβεβασιυμένου μετ' αὐτοῦ.

4. Ἡ δῆλωσις αὕτη ἐξετάζεται ὑπὸ Ἐπιτροπῆς ἀπαρτιζομένης ἐκ τοῦ ἰδίου ἐφόρου, τοῦ Νομάρχου ἢ ὑποδιοικητοῦ καὶ τοῦ Δημάρχου ἢ τοῦ Προέδρου τῆς κοινότητος, τοῦ ἐδρεύοντος ἐν τῇ ἔδρᾳ τῆς Οἰκονομικῆς Ἐφορείας.

5. Ἐὰν ἡ Ἐπιτροπὴ αὕτη ἀποφάνῃ ὅτι ἡ δῆλωσις δὲν εἶνε ἀκριβής, ἢ διαφορὰ λύεται διὰ διαιτησίας κατὰ τὰς ἐφεξῆς διατάξεις:

6. Ἐντὸς τοῦ μηνὸς Νοεμβρίου τὸ βραδύτερον ὁ οἰκονομικὸς ἔφορος γνωστοποιεῖ εἰς τὸν διαχειριστὴν τὰ ὄνόματα δύο διαιτητῶν τοῦ Δημοσίου, ἐξ ὧν τὸν ἕνα διορίζει ὁ ἔφορος, τὸν δὲ ἄλλον ὁ Νομάρχης ἢ ὁ Ὑποδιοικητὴς καὶ συνάμα προσκαλεῖ τὸν διαχειριστὴν νὰ διορίσῃ καὶ αὐτὸς δύο διαιτητὰς καὶ ἕνα ἢ δύο ἀναπληρωτὰς αὐτῶν. Ὁ ἰδιοκτήτης ὑποχρεοῦται νὰ διορίσῃ αὐτοὺς ἐντὸς τοῦ πρώτου δεκαπενθημέρου τοῦ Δεκεμβρίου, ἄλλως ἢ διαιτησία διεξάγεται ὑπὸ τῶν λοιπῶν.

7. Οἱ διαιτηταὶ συνέρχονται ἐντὸς τοῦ δευτέρου δεκαπενθημέρου τοῦ Δεκεμβρίου εἰς τὸ κατάστημα τοῦ Εἰρηνοδίκειου καθ' ἡμέραν καὶ ὄραν ὀριζομένην ὑπὸ τοῦ ἐφόρου εἰς τὴν κατὰ τὴν ἀνωτέρω παράγραφον πρόσκλησιν, ἐν ἣ ὀρίζεται καὶ νέα ἡμέρα καὶ ὄρα διὰ τὴν περίπτωσιν κωλύματός τινος ἐκ τῶν διαιτητῶν. Ἄν καὶ κατὰ τὴν νέαν ταύτην ἡμέραν ἐξ οἰουδήποτε λόγου δὲν ἐμφανισθῇ τις τῶν διαιτητῶν, ἢ διαιτησία διεξάγεται ὑπὸ τῶν παρόντων.

8. Ἐὰν οἱ διαιτηταὶ δὲν συμφωνήσουσιν, ἐκλέττει ἕκαστος τὴν γνώμην του, ἢ δὲ ἔκθεσις υποβάλλεται εἰς τὸν Εἰρηνοδίκην, ὅστις κρίνει ὡς ἐπιδιαιτητής.

9. Οἱ διαιτηταὶ καὶ ὁ ἐπιδιαιτητὴς κρίνουσιν, περὶ τῆς διαφορᾶς, χωρὶς νὰ εἶνε ὑποχρεωμένοι νὰ ἀκολουθήσουσιν δικονομικοὺς κανόνας.

10. Κατὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ Εἰρηνοδίκου ἐπιτρέπεται μόνον ἔσσεις ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐπίδοσεως αὐτῆς ἐνώπιον τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν, ἐὰν ἡ διαφορὰ ἢ ὑπάρχουσα μεταξὺ τοῦ ποσοῦ περὶ οὗ ἐγνώματ' εἶσαν οἱ διαιτηταὶ τοῦ ἰδιοκτήτου ἢ ἂν ἐκότερος αὐτῶν εἶχε διαφορὴν γνώμην τοῦ μείζονος ποσοῦ καὶ τοῦ ποσοῦ, περὶ οὗ ἀπεφάνθη ὁ Εἰρηνοδίκης, ὑπερβαίη τὰς δραχμὰς τριακοσίας.

11. Ὁ Πρόεδρος κρίνει κατὰ τὴν ἐν ἄρθρῳ 1 τοῦ νόμου ΒΧΗ' τῆς 9 Ἰουλίου 1899 διαγραφομένην διαδικασίαν. Κατὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ Προέδρου οὔτε ἐνδικιον μέσον οὔτε προσφυγὴ εἰς τὸ δικαστήριον ἐπιτρέπεται.

12. Ἐπὶ τῇ βάσει τῆς διαιτητικῆς ἢ προεδρικῆς ἀποφάσεως, βεβαιοῦται ὑπὸ τοῦ Ἐφόρου τὸ ἔσοδον καὶ εἰσπράττεται κατὰ τὰς περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων νόμους.

13. Ἐν περιπτώσει μὴ ὑποβολῆς τῶν κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον ὀριζομένων δηλώσεων, ὁ ὑπολογισμὸς τῆς ἀξίας τοῦ ἀναλογούντος εἰς τὸ Δημόσιον πέμπτου τῆς ἐσοδείας τῶν ὑπαγομένων εἰς τὸν παρὸντα νόμον κτημάτων καὶ δασῶν, ἐνεργεῖται ὑπὸ τῶν παρ' ἐκάστη Οἰκονομικῇ Ἐφορείᾳ ἀρχῶν ἐπὶ τῶν δημοπρασιῶν, εἰς ἃς συμμετέχουν, ἐφ' ὅσον ὑπάρχουν, ὁ οἰκείος νομογεωπόνος ἢ ἕτερος δημόσιος γεωπόνος, ὀρκωμένος ὑπὸ τοῦ οἰκείου νομάρχου, προσκαίμενος δὲ περὶ καθορισμοῦ εἰσοδήματος ἰδιωτικῶν δασῶν καὶ ὁ ἀρμόδιος δασάρχης ἢ ὁ νόμιμος ἀναπληρωτὴς του.

14. Ὁ νομογεωπόνος ἢ ὁ δασάρχης συμμετέχουν καὶ εἰς τὴν κατὰ τὸ ἐδάφιο, 4 τοῦ παρόντος ἄρθρου πρωτοβάθμιον ἐκδικαστικὴν τῶν δηλώσεων ἐπιτροπὴν.

15. Κατὰ τῆς ἀποφάσεως τῶν ἐπὶ τῶν δημοπρασιῶν ἀρχῶν ἐπιτρέπεται ἔσσεις ἐνώπιον τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἐδαφίου 10 τοῦ παρόντος ἄρθρου, μὴ ἀναστέλλουσα τὴν βεβαίωσιν καὶ εἰσπραξίν τοῦ ἐσόδου.

16. Τὸ ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν ἐνωτέρω διατάξεων ἀνήκον εἰς τὸ Δημόσιον δικαίωμα εἰσπράττεται εἰς τρεῖς δόσεις, κατα-

βλητέας ἐντὸς τῶν μηνῶν Ἀπριλίου, Ἰουλίου καὶ Σεπτεμβρίου τοῦ ἐπομένου ἔτους, δι' ὃ ἐνηργήθη ἢ βεβαίωσιν.

17. Ἐξαιρετικῶς διὰ τὴν εἰσπραξίν τοῦ δικαιώματος τῶν γεωργικῶν ἐτῶν 1917—1918 καὶ 1918—1919 ἐπιτρέπεται ἵνα, δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, δημοσιευμένης εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, καθορισθῶσιν ἐφ' ἅπασι αἱ δόσεις πληρωμῆς τοῦ δικαιώματος τούτου καὶ ὁ χρόνος καταβολῆς αὐτῶν.

18. Αἱ κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον προθεσμιαὶ δύνανται νὰ μεταβάλλωνται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ ἐπὶ τῆς Γεωργίας, δημοσιευμένης εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

19. Ὁ κατὰ τὸ ἐδάφιο 2 τοῦ ἄρθρου 55 ἰδιοκτήτης τῶν τεσσάρων πέμπτων τοῦ κτήματος καὶ ὁ ἀσκήσας τὸ κατὰ τὸ ἐδάφιο 1 τοῦ ἄρθρου 56 δικαίωμα ἐξαγορᾶς τοῦ ἐνὸς πέμπτου δικαιοῦται, ἀντὶ τοῦ κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον, καθοριζομένου μέρους τῶν προσόδων, νὰ καταβάλῃ εἰς τὸ Δημόσιον τόκον 6 ο)ο ἐτησίως ἐπὶ τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 62 καθορισθησομένου τιμήματος τῆς ἐξαγορᾶς. Ὁ τόκος οὗτος ὑπολογίζεται ἀναδρομικῶς ἀπὸ τῆς χρονολογίας τῆς δημοσιεύσεως τοῦ ὑπ' ἀριθμὸν 2468 διατάγματος τῆς Προσωρινῆς Κυβερνήσεως Θεσσαλονίκης. Ὁ θῆλων ν' ἀσκήσῃ τὸ κατὰ τὸ παρὸν ἐδάφιο δικαίωμα ὑποχρεοῦται μέχρι 1 Ὀκτωβρίου ἐ. ἔ. τὸ βραδύτερον νὰ υποβάλλῃ δῆλωσιν περὶ τούτου πρὸς τὸν Οἰκονομικὸν Ἐφορον ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ ὁποίου κεῖται τὸ κτῆμα. Μέχρι καθορισμοῦ τοῦ τιμήματος ἐξαγορᾶς κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 62, κανονίζεται κατὰ πρόχειρον ὑπολογισμὸν προσωρινὸν τίμημα ὑπὸ τῆς ἐν ἐδαφίῳ 4 τοῦ παρόντος ἄρθρου Ἐπιτροπῆς ἢ ἄλλης ἐπιτροπῆς ὀριζομένης διὰ Β. διατάγματος, ὃ δ' ἐπὶ τοῦ ποσοῦ τούτου ἀναλογῶν τόκος καταβάλλεται ἐπὶ παρακαταθήκῃ μέχρι καθορισμοῦ τοῦ ὀριστικοῦ τιμήματος ἐξαγορᾶς.

Ἄρθρον 59.

Εἰς τὰ μέλη ἀμφοτέρων τῶν ἐν τῷ ἀνωτέρῳ ἄρθρῳ ὀριζομένων Ἐπιτροπῶν ὡς καὶ εἰς τοὺς πρὸς ἐκδίκασιν τῶν δηλώσεων ὀριζομένους διαιτητὰς τοῦ Δημοσίου παρέχεται ἀποζημίωσις δέκα δραχμῶν κατὰ συνεδρίασιν καὶ μέχρι δέκα συνεδριάσεως κατὰ μῆνα, τῆς σχετικῆς πιστώσεως ἐγγραφομένης εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας. Ἡ κατὰ τ' ἀνωτέρω ἀποζημίωσις χορηγεῖται ἀναδρομικῶς διὰ τὰς πρὸς καθορισμὸν τοῦ εἰσοδήματος τοῦ γεωργικοῦ ἔτους 1917—1918 γενομένας συνεδριάσεις.

Ἄρθρον 60.

Ὁ ἀρνούμενος νὰ συμμορφωθῇ πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου εἴτε διὰ τῆς μὴ ἱσποβολῆς ἐμπροθέσμου ἢ ἐκπρόθεσμου δηλώσεως, εἴτε διὰ τῆς ἑλλειπτοῦς ἐκ κακῆς πίστεως δηλώσεως τοῦ εἰσοδήματός του, εἴτε ἀρνούμενος νὰ χορηγήσῃ αἰτουμένας διασαφήσεις διὰ τὴν ἐξακρίβωσιν τοῦ εἰσοδήματός του τιμωρεῖται, παρὰ τοῦ Πληρωμειοδίκειου, τῇ ἐγγλήσει τοῦ ἰοικονομικοῦ ἐφόρου καὶ μετὰ προηγουμένην ἐγκρίσιν τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας, διὰ φυλακίσεως μέχρις ἐνὸς μηνὸς ἢ διὰ προστίμου ἀπὸ τοῦ ἡμίσεος μέχρι τοῦ διπλασίου τοῦ εἰς τὸ Δημόσιον ἀναλογούντος μέρους ἐκ τῶν ἀποκρυβέντος εἰσοδήματος. Ἡ καταβολὴ τῶν προστίμων τούτων ἐνεργεῖται ἀνεξαρτήτως τῆς πληρωμῆς τοῦ εἰς τὸ Δημόσιον ἀναλογούντος πέμπτου ἐκ τοῦ ἀποκρυβέντος εἰσοδήματος.

Ἐπιβάλλεται οὐσιαστικὴ ποινὴ προστίμου ἀπὸ 100 μέχρι 1000 δραχμῶν εἰς πάντα, ὅστις, ὑποχρεοῦμενος ἢ καλούμενος ὑπὸ τῶν ἐκδικαστικῶν ἐπιτροπῶν ἢ τῶν ἐκδικαζόντων τὰς δηλώσεις διαιτητῶν ἢ τοῦ ἐπιδιαιτητοῦ νὰ παράσῃ πληροφορίας διὰ τὴν ἐξακρίβωσιν τοῦ εἰσοδήματος οἰουδήποτε κτήματος, ἤθελεν ἀρνήθῃ ἀναιτιολογητῶς νὰ πράξῃ ταῦτα.

Ἄρθρον 61.

1. Ἀντὶ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 58 τοῦ παρόντος νόμου βεβαίωσης καὶ εἰσπράξεως τοῦ εἰς τὸ Δημόσιον ἀναλογούντος πέμπτου ἐκ τῆς ἕλης ἐτησίας καθαρᾶς προσόδου τῶν εἰς τὸν ἀνωτέρω νόμον ὑπαγομένων κτημάτων, ἐπιτρέπεται νὰ ἐνεργηθῇ αὕτη διὰ χρηματικῶν καταλόγων συγκατασθέντων ἐπὶ τῇ βάσει

της δηλωθείσης και εξευρεθείσης καθαράς προσόδου της κατηγορίας Β' και Ε' του νόμου 1640 και πρό πάσης έκπτώσεως.

2. Διὰ Β. διατάγματος ὀρίζονται αἱ λεπτομέρειαι τῆς βεβαίωσης τούτης.

#### Τίμημα ἐξαγορᾶς.

Ἄρθρον 62.

1. Πρὸς ἐξέυρεσιν τοῦ κατὰ τὰ ἄρθρα 53, 55 καὶ 56 πληρωτέου τιμήματος ἐξαγορᾶς πρέπει κατὰ τὸ δυνατόν νὰ ὑπολογισθῇ α') τίς ἢ ἐτήσια καθαρά μέση πρόσδοδος τοῦ εἰς τὸ Δημόσιον ἀνήκοντος ἐνὸς πέμπτου καὶ β') πόσον τοῖς ἑκατὸν κατὰ προσέγγισιν καὶ κατὰ μέσον ὄρον ἀποδίδουν, κατὰ τὴν ἀγοράϊαν αὐτῶν ἀξίαν, τὰ ὅμοια κτήματα τὰ κείμενα εἰς τὴν αὐτὴν περιφέρειαν.

2. Πρὸς ἐξέυρεσιν τοῦ ὑπὸ στοιχ. α' ποσῶ λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ἡ καθαρά ἐτήσια πρόσδοδος ἐκάστου τῶν ἑπτὰ ἢ, ἂν τοῦτο εἴη δυσχερές, τῶν πέντε τελευταίων ἐτῶν, τῶν μέχρι τῆς 30ς τοῦ ἔτους 1914. Ἐκ τούτων παραλείπεται ἡ μεγίστη καὶ ἐλαχίστη, ὁ δὲ μέσος ὄρος τῶν λοιπῶν ἐτησίων προσόδων ἀποτελεῖ τὴν καθαρὰν μέσην ἐτήσιαν πρόσδοτον. Περὶ ἀμφοτέρων τῶν στοιχείων τούτων γνωμοδοτεῖ ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 58 παρ. 4 ἐπιτροπή. Ἡ γνωμοδότησις αὐτῆς ὑποβάλλεται εἰς κεντρικὴν ἐπιτροπὴν ἐδρεύουσαν παρὰ τῷ Ὑπουργεῖῳ τῆς Γεωργίας καὶ ἀπαρτιζομένην α') ἀπὸ τὸν Διευθυντὴν τῶν Δημοσίων Κτημάτων καὶ δύο ἄλλους ἀνωτέρους ὑπαλλήλους ὀριζομένους ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, β') ἀπὸ ἓνα ἐφέτην ὀριζόμενον δι' ἓν ἔτος ἀπὸ τὸ Ἐφετεῖον, ὅπερ ὀρίζει καὶ τὸν ἀναπληρωτὴν του καὶ γ') ἀπὸ ἓνα ἰδιώτην ὀριζόμενον δι' ἓν ἔτος ἀπὸ τὸ Διοικητικὸν τοῦ Ὑπουργείου Συμβούλιον, ὅπερ ὀρίζει καὶ τὸν ἀναπληρωτὴν του.

3. Ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη συνεδριάζει δημοσίᾳ μετὰ πρόσκλησιν τοῦ ἐνδιαφερομένου καὶ λαμβάνουσα ὑπ' ὄψιν τὰ κατὰ τὴν παράγραφον 1 στοιχεῖα, ἐφ' ὅσον ταῦτα ἐστάθῃ δυνατόν νὰ ἐξυκριθῶσιν, ἄλλως τὰς ὑπαρχούσας ἢ ὑπ' αὐτῆς λαμβανόμενας πληροφορίας, ἀποφαίνεται ὀριστικῶς περὶ τοῦ πληρωτέου τιμήματος.

4. Τὸ τίμημα καταβάλλεται εἰς ἴσας δόσεις κανονιζόμενας κατὰ τὴν ἐξῆς κλίμακα:

Ἐἰς δύο ἐτήσιας δόσεις ἐὰν εἴη μέχρι τῶν δραχμῶν 200.

Ἐἰς τρεῖς ἀπὸ 200 μέχρι 400.

Ἐἰς τέσσαρας ἀπὸ 400 μέχρι 600.

Ἐἰς πέντε ἀπὸ 600 μέχρι 800.

Ἐἰς ἕξ ἀπὸ 800 μέχρι 1000.

Ἐἰς δέκα ἀπὸ 1000 μέχρι 5000, καὶ

Ἐἰς εἴκοσιν ἀπὸ 5000 καὶ ἄνω.

5. Αἱ δόσεις εἴη πληρωτέαι ἐκάστην 1ην Ὀκτωβρίου μετὰ τοῦ λογιζομένου πρὸς 5 ο)ο κατὰ τὴν μέθοδον τῆς συνθέτου τοκορρωλοῦσας. Ἐπιτρέπεται ὅμως ἡ προκαταβολὴ μῆπω ληξουσῶν δόσεων ἐπὶ ἐκπτώσει τοῦ λογιζομένου πρὸς 8 ο)ο.

6. Εἰς τὸν ἀγοραστὴν ἐκδίδεται παραχωρητήριον, ὅπερ μεταγράφεται νομίμως, ἰσχύει δὲ ἡ μεταγραφή μετὰ τὴν μερίμνην τοῦ ἀγοραστοῦ γινομένην δυνάμει τοῦ παραχωρητηρίου ἐγγράφου ὑποθήκης ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου διὰ τὴν ἐξασφάλισιν τῆς πληρωμῆς τῶν πληρωτέων δόσεων τοῦ τιμήματος.

7. Χρὴ γράμματέως τῆς κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον ἐπιτροπῆς ἐκτελεῖ εἰς ἓν τῶν γραμματέων τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας, ὀριζόμενος ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ. Ἐἰς τὰ μέλη δὲ αὐτῆς καὶ τὸν γραμματέα χορηγοῦνται αἱ ἀμοιβαὶ αἱ διαγεγραμμέναι διὰ τὸ Συμβούλιον τῶν Κτημάτων.

Γαῖαι Δημόσιαι ἐπὶ προσθέτῳ ἐτησίῳ διηνεκεῖ μισθώματι.

Ἄρθρον 63.

1. Γαῖαι δημόσιαι (ἐραζὶ ἐμιαγὲ) ἐξουσιάζονται ἐπὶ προσθέτῳ πρὸς τὸ Δημόσιον καταβολῇ ἐτησίου διηνεκοῦς μισθώματος (μουετζελέ), ὑπάγονται καὶ ὅλα εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος καὶ εἰς τὰς ἀκολουθοῦσας.

2. Ὁ κατὰ τὸ ἄρθρον 49 ἀποκτῶν τὴν πλήρη κυριότητα τῶν

τεσσάρων πέμπτων τοῦ κτήματος ὑποχρεοῦται νὰ πληρῶσῃ πρὸς τὸ Δημόσιον τὸ δωδεκαπλάσιον ἀκεραίου τοῦ βαρύνοντος τὸ κτήμα ἐτησίου διηνεκοῦς μισθώματος καὶ ἀκέραια τὰ μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου 1917 ὀφειλόμενα παλαιὰ ἐτήσια μισθώματα.

3. Τὸ Δημόσιον ἀποκτᾷ, δυνάμει τοῦ παρόντος νόμου, ἄνευ οὐδεμιᾶς εἰς τὰ βιβλία τῶν ὑποθηκῶν ἐγγραφῆς πρώτην ὑποθήκην ἰσχύουσαν κατὰ παντὸς διαδόχου πρὸς ἐξασφάλισιν τῶν κατὰ τὸ ἐδάφρον 2 ἀπαιτήσεων αὐτοῦ.

Ὅταν κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 55 καὶ 56 τὸ ἐν πέμπτῳ τοῦ κτήματος τὸ ἀνήκον εἰς τὸ Δημόσιον προσκυρωθῇ εἰς τὸν κατὰ τὰ ἄλλα τέσσαρα πέμπτα συγκύριον, ἡ ὑποθήκη ἐκτείνεται ἐφ' ὅλοκληρου τοῦ κτήματος.

4. Ἡ πληρωμὴ θὰ γίνῃ εἰς δέκα ἴσας ἐτήσιας δόσεις καταβλητέας τὴν 1 Ὀκτωβρίου ἐκάστου ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου ἔτους μετὰ ἐτησίου τόκου πρὸς 5 ο)ο κατὰ τὴν μέθοδον τῆς συνθέτου τοκορρωλοῦσας.

5. Ἡ πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου ἀρξαμένη παραγραφή ἐκάστου ἐκ τῶν ἡδὴ ὀφειλομένων παλαιῶν μισθωμάτων λογίζεται δεκαπενταετής. Ἄλλ' ἐφ' ὅσον αὕτη ὑπολογιζομένων τῶν νομίμων ἀναστολῶν δὲν ἔχει συμπληρωθῇ μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου 1917, διακόπτεται αὐτοδικαίως ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου τούτου.

6. Ἡ ἀπὸ 13 Ἰανουαρίου 1918 νέα παραγραφή τῶν κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφρον 2 ὀφειλομένων εἰς τὸ Δημόσιον ρυθμίζεται κατὰ τὸ κοινὸν δίκαιον. Ἄλλ' ἀπέναντι εἰδικῶν διαδόχων καὶ παντὸς τρίτου ἢ ἐκ τοῦ νόμου λαθάνουσα ὑποθήκη τοῦ ἐδαφ. 3 ἀπισθέννεται αὐτοδικαίως μετὰ δέκα ἔτη ἀπὸ τῆς 31ης Δεκεμβρίου 1917, ἐφ' ὅσον αὕτη πρὸ τῆς συμπληρώσεως τοῦ χρόνου τούτου δὲν εἴη γίνῃ ἐμφανῆς διὰ τῆς νομίμου ἐγγραφῆς εἰς τὰ βιβλία τῶν ὑποθηκῶν.

7. Τὸ Δημόσιον ἐγγράφει τὴν ὑποθήκην ταύτην δυνάμει τοῦ σχετικοῦ τίτλου τῆς ἐξουσιασσεως τοῦ ὀριζόμενου τὸ πρόσθετον ἐτήσιον μίσθωμα ἢ ἄλλου δημοσίου ἐγγράφου ἀποδεικνύοντος αὐτὸ, ἢ δυνάμει ἀποφάσεως δικαστικῆς.

8. Οἱ κατὰ τὸ ἄρθρον 51 ἀποκτῶντες ἄνευ ἀνταλλάγματος τὴν κυριότητα ἔλου τοῦ κτήματος ἀπαλλάσσονται καὶ πάσης πρὸς τὸ Δημόσιον ὑποχρέωσης βαρυνούσης κατὰ τὸ ἄνω ἐδ. α' τὸ κτήμα αὐτῶν.

9. Οἱ ἐξουσιάζοντες γαῖας δημοσίας, βεβαρημένας διὰ πρόσθετου διηνεκοῦς μισθώματος (μουετζελέ) καὶ οἱ εἰδικοί τούτου διάδοχοι ἀπαλλάσσονται τῶν πρὸς τὸ Δημόσιον ὑποχρέσεων, τῶν ἀναφερομένων εἰς τὸ ἄνω ἐδ. 2 διὰ τῆς ἐγκαταλείψεως ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου ὀλοκληρου τοῦ βεβαρημένου κτήματος. Αἱ πρὸ τῆς ἐγκαταλείψεως τυχόν πληρωθεῖσαι κατὰ τὸ ἄνω ἐδ. 4 δόσεις δὲν ἀποδίδονται.

#### Γαῖαι κοινῆς γοήσεως.

Ἄρθρον 64.

1. Ἐπὶ τῶν εἰς κοινὴν γοήσιν, κατὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 91 καὶ ἐπὶ τοῦ νόμου τῆς 7 Μαυζῆν 1274 (1856), ἀφαιρέσεων ἐκτάσεων, δασῶν, πλατειῶν, ἀγορῶν, ἀλωνοτόπων, βοσκοτόπων, ἐξακολουθοῦν οἱ κάτοικοι νὰ ἀσκοῦσι τὰ δικαιώματα καρπώσεως καὶ χρήσεως, ὅσα πρὸς ἀτομικὴν τῶν ἀφείλειαν παρῆχεν εἰς αὐτοὺς ὁ ρηθεις νόμος, μέχρις ὅτου περὶ τῆς διουικήσεως τῶν ταιούτων ἐκτάσεων προνοήσῃ εἰδικὸς νόμος.

#### Μεταβατικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 65.

Πρὸς δῆλωσιν τοῦ καθαροῦ εἰσοδήματος τῆς γεωργικῆς περιόδου 1917-1918 παρέχεται προθεσμία μῆνός ἀπὸ τῆς δημοσίευσσεως τοῦ παρόντος νόμου, τῆς ἐκδικιάσεως τῶν ἐπιδοθησυσμένων δηλώσεων, ἐνεργουμένης κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 58 τοῦ παρόντος νόμου, ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ παρόντος. Παρελθούσης ἀπράκτου τῆς προθεσμίας τούτης, τὸ εἰς τὸ Δημόσιον ἀνήκον πέμπτου τῆς ἐσοδείας τῶν κτημάτων, δι' ἃ δὲν ἐπεδόθησαν δηλώσεις, ὀρίζεται δι' ἀποφάσεως τῶν κατὰ τόπους ἐπὶ τῶν δημοπρασιῶν ἀρχῶν, ἢ δ' ἀποφάσεως αὐτῆς ὑπό-

καίται εἰς ἔφεσον κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 58 τοῦ παρόντος νόμου.

### ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι'

#### Παραχώρησις κτημάτων εἰς τοὺς μετασχόντας τοῦ Ἐθνικοῦ ἀγῶνος

Ἄρθρον 66.

1. Οἱ ἐν τῷ στρατῷ μετασχόντες τοῦ τελευταίου πολέμου καὶ λαβόντες τὸν πολεμικὸν σταυρὸν τάξεως ὀρισθησάμενης διὰ Β. διαταγμάτων, προτάσει τῶν Ὑπουργῶν ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν καὶ ἐπὶ τῆς Γεωργίας ἐκδιδομένων, δικαιούνται, ὅσα ἀπολλόμενα τῶν τάξεων τοῦ στρατοῦ, νὰ ζητήσουν νὰ παραχωρηθῆ εἰς αὐτοὺς, ἐν ταῖς Νέαις Χώρας, ἄνευ πληρωμῆς τίμου, κλήρας γεωργικῆς ἢ ἐπαγγελματικῆς, συμφώνως τοῖς ἄρθροις 67 καὶ 68 τοῦ παρόντος νόμου.

2. Ἐν περιπτώσει θανάτου τοῦ δικαιούχου, τὸ δικαίωμα αὐτοῦ μεταβαίνει εἰς τὴν χήραν, καὶ τὰ τέκνα αὐτοῦ, ἢ τοὺς γονεῖς του, ἐὰν εἶναι ἄποροι.

3. Ἡ παραχώρησις γίνεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου Ἐποικισμοῦ, ἐκ κτημάτων ἀνήκοντων εἰς τὸ Δημόσιον ἢ περιερχομένων εἰς αὐτὸ δι' ἀνάγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως, προτιμωμένης κατὰ τὸ δυνατόν τῆς τοποθεσίας, τὴν ὁποίαν ἤθελεν ὑποδείξει ὁ αἰτεῖν.

4. Εἰς τοὺς παρὰ τὰ σύνορα ἐγκαθισταμένους κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον γεωργούς, χορηγοῦνται πρὸς τούτους εἰς εἶδος ἢ χρήμα ὑπὸ τοῦ Κράτους τὸ ἀναγκαῖον ὑλικὸν πρὸς κατασκευὴν οἰκίας, ζευθῶν ἀροτριώντων κτηρῶν καὶ ἐν ἄροτρον, ὧν τὸ τίμημα καταβάλλεται κατὰ δόσεις, ὀριστέας δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, δημοσιευμένης ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως.

5. Ἀπαγορεύεται, ἄνευ ἀδείας τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, ἢ ἐμποίησις τῶν κτηρῶν τούτων, ὃ δὲ παραβάτης τιμωρεῖται κατὰ τὰς διατάξεις περὶ ὑπεξαίρεσεως τοῦ Ποινικοῦ Νόμου, ὑπόκειται δὲ εἰς πάσας τὰς κατὰ τοὺς νόμους 887 καὶ 1684 διατυπώσεις τῶν ἀπαγορευτικῶν ἐπιποιήσεων, ἄλλα γεωργικὰ ἐφόδια ἐποίκων.

Ἄρθρον 67.

1. Ἡ παραχώρησις γίνεται δι' ἐγγράφου, ὑπογραφομένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας καὶ περιγράφοντος ἐν δυνατῇ ἀκριβεῖα τὰ σύνορα, τὸ ἐμβαδὸν καὶ τὸ εἶδος τῆς παραχωρουμένης ἐκτάσεως, περιεχόντος καὶ πρόχειρον τοῦλάχιστον σχεδιάγραμμα αὐτῆς. Τὸ παραχωρητήριον μεταγράφεται εἰς τὸ οἰκίον βιβλίον τῶν μεταγραφῶν ἄνευ πληρωμῆς τέλους ἢ ἐπιτίμου ἢ δικαιώματος.

2. Ἐὰν ὁ ἄμετος ἀκριβὴς καθορισμὸς τῆς παραχωρουμένης ἐκτάσεως δὲν εἶνε ἐφικτός, ἐκδίδεται προσωρινὸν παραχωρητήριον, τὸ ὁποῖον βραδύτερον ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ ὀριστικοῦ.

3. Ὁ δικαιῶμα προσωρινῶν παραχωρητηρίων κατέχων, ἔχει πάντα τὰ δικαιώματα καὶ τὰς ἀγωγὰς τοῦ κυρίου.

Ἄρθρον 68.

1. Οἱ πρὸς οὗς γίνεται ἢ παραχώρησις ὑποχρεοῦνται νὰ ἐγκατασταθοῦν τάχιστα εἰς τὰ παραχωρούμενα κτήματα, νὰ κατοικοῦν εἰς αὐτὰ καὶ νὰ ἐνεργήσῃ τὴν καλλιέργειαν αὐτῶν αὐτοπροσώπως. Ἀπαγορεύεται ἄνευ ἀδείας τοῦ Συμβουλίου Ἐποικισμοῦ πᾶσα ἐκμίσθωσις τοῦ κτήματος εἴτε ἐπὶ χρήμασιν εἴτε ἐπὶ πληρωμῇ εἰς εἶδος, καὶ πᾶσα ἐν γένει συμφωνία τοῦ ἰδιοκτήτου πρὸς ἐκμετάλλευσιν τοῦ κτήματος παρὰ τρίτου.

2. Ἡ ἀδεία χορηγεῖται εἰς ὅλους ἐξαιρετικῶς περιπτώσεις προσωρινῆς ἀδυναμίας αὐτοπροσώπου ἐκμεταλλεύσεως.

3. Ἡ παράβασις οὐδὲν ἕτερον ἐκ τῶν ἀνωτέρω ὄρων ἢ τῆς ἐν ἄρθρῳ 66 ἐδ. ὃ ἀπαγορεύσεως, βεβαιούται διοικητικῶς, χορηγεῖ δὲ εἰς τὸν Ὑπουργὸν ἐπὶ τῆς Γεωργίας τὸ δικαίωμα τῆς μονομεροῦς διαλύσεως τῆς παραχωρήσεως. Μετὰ τὴν διάλυσιν ἀποβάλλεται διὰ τῆς διοικητικῆς ὁδοῦ πᾶς κτήμας ἐκ τοῦ κτήματος καὶ ἀφαιροῦνται τὰ κατὰ τὸ ἄρθρον 66 ἐδ. 4 κλητὰ πράγματα.

### ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ'

#### Ἐνούσια μεταβιβάσεις ἀγροτικῶν κτημάτων.

Ἄρθρον 69.

1. Ἐπὶ ἐκνούσιων μεταβιβάσεων ἀγροτικῶν ἀκινήτων πρὸς ἀκτήμονας καλλιεργητὰς συντελουμένων μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου Ἐποικισμοῦ, δύναται δι' ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ ἐπὶ τῆς Γεωργίας νὰ ἐπιτραπῆ ἄνευ ἄλλης διατυπώσεως καὶ μέχρι τοῦ ἡμίσεος τοῦ τιμήματος ἢ εἰς ὁμολογίας ἀπαλλοτριώσεως καταβολῆ ἢ ἢ κατὰ τὸν νόμον ΑΩΝΒ' παροχῆ ἐγγυήσεως.

2. Αἱ διατάξεις τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου ἐφαρμόζονται μόνον ἐφ' ὅσον οἱ ἀγορασταὶ συνεκροτήθησαν εἰς συνεταιρισμὸν κατὰ τὰ ἄρθρα 11 καὶ 18 τοῦ παρόντος νόμου.

### ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ'

#### Περὶ ἐκμισθώσεως δημοσίων καὶ ἄλλων ἀγροτικῶν κτημάτων πρὸς συνεταιρισμούς.

Ἄρθρον 70.

Ἀγροτικὰ κτήματα παντὸς εἶδους, ἀνήκοντα εἰς τὸ Δημόσιον ἢ εἰς τὰς ἐν ἐνεργείᾳ ἢ διαλελυμένας Μονὰς ἢ φιλανθρωπικὰ ἰδρύματα, δύναται νὰ ἐκμισθῶνται καὶ ἄνευ δημοπρασίας ἀπ' εὐθείας πρὸς συνεταιρισμοὺς συνιστωμένους κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου, ὡς καὶ τοῦ νόμου 602 περὶ συνεταιρισμῶν, ἢ εἰς γειτονικοὺς τοιοῦτους ἢ εἰς τὰ νομικὰ πρόσωπα τοῦ ἄρθρου 10 ἐδ. 3 τοῦ νόμου 641 «περὶ συμπληρώσεως τοῦ περὶ συστάσεως Ἰδμῶν καὶ Κοινοτήτων νόμου».

Ἄρθρον 71.

Ὁ τρόπος τοῦ καθορισμοῦ καὶ τῆς καταβολῆς τοῦ μισθώματος ὡς καὶ οἱ ὅροι, ἢ διάρκεια τῆς μισθώσεως καὶ πᾶσα ἄλλη λεπτομέρεια ἐπὶ τοιούτων μισθώσεων κανονίζονται διὰ Β. διατάγματος, ἐκδιδομένου, προτάσει τοῦ ἐπὶ τῆς Γεωργίας ἢ καὶ τῶν ἀρμοδίων ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ἢ Ἐσωτερικῶν Ὑπουργῶν.

Ἄρθρον 72.

Ἐπιτρέπεται ἡ διάλυσις τῶν κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος ὑφισταμένων μισθώσεων δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας ἢ καὶ τῶν ἀρμοδίων Ὑπουργῶν τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ἢ Ἐσωτερικῶν.

### ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΓ'

#### Εἰδικαὶ Διατάξεις.

Ἄρθρον 73.

1. Πᾶσαι αἱ πράξεις, αἱ προβλεπόμεναι ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου ἢ ἀναγόμεναι εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἔργων αὐτοῦ, εἴτε ἐξώδικαι, εἴτε διαδικαστικαί, εἴνε ἀπηλλαγμένοι τελῶν χαρτοσήμου καὶ δικαστικοῦ ἐνόμιου, ὡς καὶ δικαιωμάτων μεταγραφῆς ἢ ὑποθήκης πλὴν ἐν Κεφαλαίῳ ΙΑ' καὶ ΙΒ' ἀναφερομένων πράξεων, δι' ἃς καταβάλλονται πάντα τὰ νόμιμα τέλη.

2. Οἱ ἰδιοκτῆται τῶν κατὰ τὸν νόμον τούτον ἀπαλλοτριωθέντων ἀκινήτων δὲν ὑπόκεινται δι' αὐτὸ εἰς πληρωμὴ φόρου ἀποτομῶν ὑπερτιμῆσεως.

Ἄρθρον 74.

1. Τὰ κατὰ τὸν νόμον 1072 ἐκδοθέντα Β. διατάγματα περὶ ἀπαλλοτριώσεως ἐξακολουθοῦν ἰσχύοντα καὶ μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος νόμου.

2. Οἱ ἰδιοκτῆται τῶν κτημάτων τούτων δικαιούνται νὰ προσβοῦν εἰς τὸν διορισμὸν ἀντικλήτου κατὰ τὸ ἐδ. 4 τοῦ ἄρθρου 10 ἐντὸς 15 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσίευσιν τοῦ παρόντος νόμου.

3. Ἀπασαί αἱ διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος νόμου ἀπαιτούμεναι λεπτομέρειαι κανονίζονται διὰ Β. διαταγμάτων.

4. Προκειμένου περί κτημάτων, περί ὧν εἶχεν ὑποβληθῆ ἢ ἐκθεσὶς τοῦ γεωπόνου εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Γεωργίας πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου, συμπληρωθείσης τῆς σχετικῆς μελέτης κατὰ τοὺς ἰσχύοντες μέχρι τοῦδε ὁρισμούς, δὲν τηρεῖται ἢ ἀναγραφομένη ἐν τοῖς ἀρθροῖς 11—13 διαδικασία, ἀλλὰ διαβιβάζεται ὁ οἰκείος φάκελλος πρὸς τὴν ἐπὶ τῆς ἀπαλλοτριώσεως ἐπιτροπὴν, δυναμένην ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ νὰ διατάξῃ συμπληρωματικὴν ἔρευναν, ἐφ' ὅσον κρίνει ταύτην ἀναγκαίαν.

Ἄρθρον 75.

1. Καταργοῦνται τὰ διατάγματα τῆς ἐν Θεσσαλονίκῃ Προσωρινῆς Κυβερνήσεως ὑπ' ἀριθ. 2466—2470, ὡς ταῦτα διευκρίνησαν ἐν τῷ νόμῳ 1072, ὁ νόμος 1686 (περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 1072), τὸ ἀπὸ 19 Αὐγούστου 1919 νομοθετικὸν διάταγμα «περὶ ὁμολογιῶν ἀπαλλοτριώσεως», ὡς καὶ πᾶσαι αἱ διατάξεις αἱ ἀντιβαίνουσαι εἰς τὸν παρόντα νόμον.

2. Ὁ παρὼν νόμος ἰσχύει ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.  
Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθῆτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῆτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 27 Φεβρουαρίου 1920.

## ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ὑπουργὸς  
**Γ. Καφαντάρης**

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 27 Φεβρουαρίου 1920.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

**Ἰω. Δ. Τσιριμώκος**

Περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τινῶν τοῦ ΔΝΖ νόμου (2)  
«περὶ οὐσιώσεως δήμεων καὶ κοινοτήτων».

**Νόμος 2055.**

## ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάξαμεν·

Ἄρθρον 1.

Ἐπιτρέπεται ἡ αὐξήσις τῶν κατὰ τὰ ἀρθρα 34 τοῦ ΔΝΖ νόμου καὶ 53 τοῦ αὐτοῦ νόμου, ὡς ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη διὰ τοῦ ἀρθρου 18 τοῦ νόμου 641 καὶ τοῦ ἀρθρου 12 τοῦ 1076, χρηγομένων ἐξόδων παραστάσεως τοῦ προέδρου τοῦ κοινοτικοῦ συμβουλίου καὶ μισθῶν καὶ ἐπιμισθίων κοινοτικῶν ὑπαλλήλων κατὰ 50 τοὺς ἑκατόν.

Ἄρθρον 2.

Τὸ πρῶτον ἐδάφιον τοῦ ἀρθρου 70 τοῦ ΔΝΖ νόμου, ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἀρθρου 15 τοῦ νόμου 1076, ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς·

Τὸ οικονομικὸν ἔτος τῆς κοινοτικῆς διαχειρίσεως ἀρχεῖται τὴν 1 Ἀπριλίου καὶ λήγει τὴν 31 Μαρτίου τοῦ ἐπομένου ἡμερολογιακοῦ ἔτους. Ἡ δὲ χρήσις, ἀρχομένη ἀφ' ἧς καὶ τὸ οικονομικὸν ἔτος, παρατείνεται μέχρι τῆς 31 Ἰουλίου τοῦ ἐπομένου οικονομικοῦ ἔτους.

Ἄρθρον 3.

Τὸ πρῶτον ἐδάφιον τοῦ ἀρθρου 115 τοῦ ΔΝΖ νόμου ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς·

Τὸ οικονομικὸν ἔτος τῆς δημοτικῆς διαχειρίσεως ἀρχεῖται τὴν 1 Ἀπριλίου καὶ λήγει τὴν 31 Μαρτίου τοῦ

ἐπομένου ἡμερολογιακοῦ ἔτους. Ἡ δὲ χρήσις, ἀρχομένη ἀφ' ἧς καὶ τὸ οικονομικὸν ἔτος, παρατείνεται μέχρι τῆς 31 Ἰουλίου τοῦ ἐπομένου οικονομικοῦ ἔτους.

Ἡ ἐν τῷ πρώτῳ ἐδαφίῳ τοῦ ἀρθρου 114 τοῦ ΔΝΖ νόμου λέξις «Ὀκτωβρίου» ἀντικαθίσταται διὰ τῆς λέξεως «Ἰανουαρίου». Ἡ δὲ ἐν τῷ τετάρτῳ ἐδαφίῳ τοῦ αὐτοῦ ἀρθρου λέξις «Δεκεμβρίου» διὰ τῆς λέξεως «Μαρτίου».

Ἄρθρον 4.

Τῶν δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν φόρων καὶ δασμῶν, ὧν ἡ διάρκεια λήγει ἐντὸς τοῦ ἡμερολογιακοῦ ἔτους 1919, παρατείνεται ἢ ἰσχύς αὐτοδικαίως μέχρι τῆς 31 Μαρτίου 1920.

Ἄρθρον 5.

Διὰ τὴν μετάβασιν εἰς τὸ νέον σύστημα δημοτικοῦ καὶ κοινοτικοῦ λογιστικοῦ ἢ διαχειρίσεως τοῦ οικονομικοῦ ἔτους 1919 ἔσται δεκαπεντάμηνος.

Διὰ Β. διατάγματος κανονισθῆναι αἱ λοιπαὶ ἀναγκαῖαι πρὸς ταῦτο διατάξεις.

Ἄρθρον 6.

Τὸ ἀρθρον 72 τοῦ ΔΝΖ νόμου, ὡς ἀντικατεστάθη διὰ τοῦ ἀρθρου 17 τοῦ 1076, τροποποιεῖται κατὰ τὰ ἐξῆς σημεία·

Ἐν τῷ τρίτῳ ἐδαφίῳ ἡ λέξις «πεντήκοντα» ἀντικαθίσταται διὰ τῆς λέξεως «ἑκατὸν».

Ἐν τῷ πέμπτῳ ἐδαφίῳ διαγράφονται αἱ λέξεις «ἡ δῆμον».

Ἐν τῷ τελευταίῳ ἐδαφίῳ ὁ ἀριθμὸς 80 ἀντικαθίσταται διὰ τῶν λέξεων «ἑκατὸν καὶ εἴκοσι».

Ἄρθρον 7.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἀρθρου 116 τοῦ ΔΝΖ νόμου, ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἀρθρου 33 τοῦ νόμου 641 καὶ τοῦ ἀρθρου 24 τοῦ 1076, προστίθενται τὰ ἐξῆς· «Τὰ κατὰ τὰ ἀρθρον τοῦτο ἀποδιδόμενα εἰς τὴν ταμίαν, τὸ πρωτοπικάν τοῦ ταμείου καὶ τὴν εἰσπράκταρα ποσοστὰ δὲν δύναται νὰ ὑπερβῶσι τὴς ἑκατὸν πενήκοντα δραχμὰς κατὰ μῆνα δι' ἕκαστον δῆμον».

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθῆτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῆτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 27 Φεβρουαρίου 1920.

## ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργὸς  
**Κ. Δ. Ραχιτιβάν**

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 28 Φεβρουαρίου 1920.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

**Ἰω. Δ. Τσιριμώκος**

## ΒΑΣΙΛΙΚΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(3)

Περὶ ἀυξήσεως ποσοστῶς τῶν τιμολογίων τῆς Ἐταιρείας τῶν Σιδηροδρόμων Θεσσαλίας 30 ο/ο ὑπερῶν τῶν συμβατικῶν ὁρίων.

## ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

### ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὸ ἀρθρον 23 τοῦ νόμου 1024 καὶ ἰδόντες τὴν ὑπ' ἀριθ. 38 ἀπὸ 25 Ἰανουαρίου 1920 ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἐκδοθεῖσαν κατόπιν τῆς ὑπ' ἀριθ. 85

γνωμοδοτήσεως του Συμβουλίου Ἐμπορικῆς Ἐνμεταλλεύσεως τῶν Σιδηροδρόμων, προτάσει τοῦ Προέδρου τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἐγκρίνομεν ἀξίησιν τῶν τιμολογίων τῆς Ἐταιρείας τῶν Σιδηροδρόμων Θεσσαλίας 30 ο) οὐ ὑπεράνω τῶν συμβατικῶν ἡρίων, πάσης μέχρι τούδε ἄλλης ἐγκριθείσης καταργουμένης. Ἡ ἀξίησις αὕτη ἐγκρίνεται ὑπὸ τύπον προσωρινότητος καὶ ὑπὸ ταῦς ἔρους τοῦ ἀρθροῦ 23 τοῦ νόμου 1024, ἰσχύει δὲ ἄμα τῇ δημοσιεύσει τοῦ παρόντος.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 22 Φεβρουαρίου 1920.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Ὁ Ἀντιπρόεδρος τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου  
Ε. Ρέπουλης

(4)

Περὶ ἀδήσεως τοῦ ἐπὶ τῶν ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς εἰσαγομένων οἰνοπνευμάτων ἐν γένει ἐπιβαλλομένων πρόσθετου φόρου καταναλώσεως.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ  
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὴν παράγραφον 6 τοῦ ἀρθροῦ 12 τοῦ περὶ φορολογίας τοῦ οἰνοπνεύματος νόμου 971 τοῦ 1917, ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἀρθροῦ 1 τοῦ νόμου 1597 τῆς 29 Δεκεμβρίου 1918, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, στηριζομένη εἰς σύμφωνον γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου τῆς φορολογίας τοῦ οἰνοπνεύματος, ἀποφασιζομεν καὶ διατάσσομεν

Ἄρθρον μόνον

Ἡ πρώτη περίοδος τῆς παραγράφου 1 τοῦ μόνου ἀρθροῦ τοῦ Β. διατάγματος τῆς 5 Μαρτίου 1919 «περὶ ἐπιβολῆς πρόσθετου φόρου καταναλώσεως ἐπὶ τῶν ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς εἰσαγομένων οἰνοπνευμάτων», τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:

«1. Ἐπὶ τοῦ πρὸς ἐσωτερικὴν κατανάλωσιν προωριζομένου καὶ ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς εἰσαγομένου οἰνοπνεύματος οἰσθηδῆποτε δυνάμεως, τῶν οἰνοπνευματωδῶν ποτῶν καὶ τῶν ἐμπεριεχόντων οἰνόπνευμα λοιπῶν βιομηχανικῶν καὶ χημικῶν ἢ φαρμακευτικῶν προϊόντων, ἐπιβάλλεται πρόσθετος φόρος καταναλώσεως ἴσος πρὸς τὸν κατὰ τὸ ἐδάφιον α' τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἀρθροῦ 2 τοῦ νόμου 971 τοῦ 1917 ὀριζόμενον διὰ τὰ τοιαῦτα εἶδη φόρον καταναλώσεως».

Εἰς τὴν Ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργῶν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ διατάγματος τούτου, οὗτος ἢ ἰσχύς ἀρχεται ἀπὸ 1 Μαρτίου 1920.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 27 Φεβρουαρίου 1920,

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Ἀντιπρόεδρος

Ἐμμ. Ρέπουλης

Τὰ Μέλη

Ν. Πολίτης, Ι. Τσιριμῶκος, Κ. Δ. Ρακτιβάν, Δ. Δίγκας, Μ. Νεγροπόντης, Κ. Σπυρίδης, Α. Παπαναστασίου, Γ. Καφαντάρης, Σ. Σίμος, Π. Βουρλούμης, Ἀθ. Μιαούλης.

(5)

Περὶ κατασκευῆς οἰνοπνεύματος ἐξ ὑλῶν ἄλλων παρὰ τὰς κυρίως ἐπιτρεπομένας.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὴν § 7 τοῦ ἀρθροῦ 5 τοῦ νόμου 971 τῆς 21 Ὀκτωβρίου 1917 «περὶ φορολογίας τοῦ οἰνοπνεύματος» καὶ τὸ ἀρθρον 24 τοῦ πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ νόμου τούτου Β. διατάγματος τῆς 25 Δεκεμβρίου 1917, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, στηριζομένη εἰς σύμφωνον γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου τῆς φορολογίας τοῦ οἰνοπνεύματος, ἀποφασιζομεν καὶ διατάσσομεν

Ἄρθρον 1.

Ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς κατὰ τὴν § 5 τοῦ ἀρθροῦ 5 τοῦ νόμου 971 τοῦ 1917 καθ' ὅλον τὸ Κράτος ἐργαζομένους οἰνοπνευματοποιούς Β' κατηγορίας ὅπως, ἐκτὸς τῶν ἐν § 2 τοῦ αὐτοῦ ἀρθροῦ καὶ νόμου ὀριζομένων ὑλῶν, κατασκευάζονται, μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου 1920, πρὸς κατασκευὴν οἰνοπνεύματος καὶ τὰς ἐξῆς πρώτας ὕλας:

α') σακχαρώδεις ἐν γένει κερποὺς καὶ ὑπολείμματα σακχαροποιίας (μελάσσαν), ἐξ ὧν δύνανται νὰ παραγάγῃσι κατ' ἀνώτατον ὅρον μέχρι 15.000.000 χιλιογραμμῶν ἀνύδρου οἰνοπνεύματος, δυναμένου νὰ διατεθῇ πρὸς οἰκονομικήν χρῆσιν.

β') ἀμυλώδεις ἐν γένει οὐσίας, ἐξ ὧν δύνανται νὰ παραγάγῃσι κατ' ἀνώτατον ὅρον μέχρι 5.000.000 χιλιογραμμῶν ἀνύδρου οἰνοπνεύματος. Τὸ ἐκ τοιούτων ὁμοῦ πρώτων ὑλῶν παραγόμενον οἰνόπνευμα διατίθεται ἀποκλειστικῶς εἴτε πρὸς φωτισμὸν ἢ θέρμανσιν ἢ ἄλλην βιομηχανικὴν χρῆσιν κατόπιν μετουσιώσεως, εἴτε πρὸς ἀνάμιξιν μετ' οἴνων, εἴτε πρὸς ἐξαγωγήν εἰς τὴν ἀλλοδαπήν, ἀπαγορευομένης τῆς πρὸς ποτοποιίαν χρησιμοποίησεως αὐτοῦ.

Ἄρθρον 2.

Καταργοῦνται τὰ ἀπὸ 2 Ἰουλίου καὶ 10 Δεκεμβρίου 1919 σχετικὰ Β. διατάγματα.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργῶν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ διατάγματος τούτου, οὗτος ἢ ἰσχύς ἀρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 27 Φεβρουαρίου 1920.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Ἀντιπρόεδρος

Ἐμμ. Ρέπουλης

Τὰ Μέλη

Ν. Πολίτης, Κ. Δ. Ρακτιβάν, Δ. Δίγκας, Μ. Νεγροπόντης, Κ. Σπυρίδης, Α. Παπαναστασίου, Γ. Καφαντάρης, Σ. Σίμος, Π. Βουρλούμης, Ἀθ. Μιαούλης.